

การเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

มีพระบรมราชโองการในพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พระอัฐมรามาธิบดินทร ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

และอธิบายบางคำที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย

พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๖”

มาตรา ๒^๑ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายตั้งแต่วันที่ ๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

พระราชบัญญัติ พ.ศ. ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้ คำว่า “เรือกำปั่น” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือ

ทุกประเภทที่เดินเฉพาะด้วยเครื่องจักร หรือด้วยใบ และไม่ได้ใช้กรรเชียง แจว หรือพาย

คำว่า “กำปั่นไฟ” หรือ “เรือกลไฟ” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือทุกประเภทที่เดินด้วยเครื่องจักร และจะใช้ใบด้วยหรือไม่ใช้ก็ตาม และให้หมายความตลอดถึงเรือกำปั่นยนต์ด้วย

คำว่า “เรือกลไฟเล็ก” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือทุกประเภทที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบตันที่ใช้ให้เดินด้วยเครื่องจักร

คำว่า “เรือยนต์” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือยนต์ทุกประเภทที่มีขนาดต่ำกว่าสามสิบตัน ที่ใช้ให้เดินด้วยเครื่องจักรซึ่งมีได้อาศัยกำลังเกิดจากสตีม

คำว่า “กำปั่นใบ” หรือ “เรือใบ” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือทุกประเภทที่ใช้เดินด้วยใบ และไม่ใช่เครื่องจักร

คำว่า “เรือเดินทะเล” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือทุกประเภทที่มีขนาดบรรทุกของได้กว่าพันหาบ และมีคาดฟ้าอย่างมั่นคงกันรั้วได้ตลอดลำตั้งแต่หัวเรือถึงท้ายเรือ

คำว่า “เรือเล็ก” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงเรือทุกประเภทที่ใช้ให้เดินด้วยกรรเชียง แจว หรือพาย

คำว่า “แพ” นั้น ท่านหมายความว่า ตลอดถึงแพไม้ซุง แพไม้ไผ่ ไม้รวกและแพไม้ทุก

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๓๐/-/หน้า ๗๔/๕ สิงหาคม ๒๕๕๖

อย่าง และคำว่า “ซุง” นั้น หมายความว่าซุงไม้ซุงและไม้เหลี่ยม

คำว่า “แพคนอยู่” นั้น ท่านหมายความว่าตลอดถึงเรือนทุกอย่างที่ปลูกอยู่บนแพไม้ไผ่ ไม้รวก หรือบนเรือทูน และลอยอยู่ในลำแม่น้ำหรือลำคลอง

มาตรา ๔ เรือบางอย่างที่มีประเภทโดยเฉพาะนั้น คือ

“เรือโปะหรือเรือโปะจ่าย” เรืออย่างนี้เป็นเรือเดินทะเลที่มีรูปร่างแบบยุโรปและ เครื่องเสาเพลลาไปอย่างแบบจีน หรือแบบประเทศใด ๆ ในเอเชีย

“เรือลำเลียง” นั้น เป็นเรือท้องแบนมีดาดฟ้าบ้าง แต่บางลำก็ไม่มีดาดฟ้าบ้าง และ ใช้สำหรับลำเลียงหรือถ่ายสินค้าจากกำปั่น หรือบรรทุกสินค้าส่งกำปั่น

“เรือบรรทุกสินค้า” นั้น เป็นเรือไม่มีดาดฟ้าหรือมีไม่ตลอดลำ เดินด้วยกรรเชียง แฉว หรือพาย หรือบ้างที่ใช้ใบ และใช้สำหรับบรรทุกสินค้า

“เรือสำเภา” นั้น เป็นเรือเดินทะเลต่ออย่างแบบจีนหรือแบบประเทศใด ๆ ในเอเชีย

“เรือเปิดทะเล” “เรือฉลอมทะเล” “เรือแท่ง” “เรือสามก่าว” “เรือฉลอมท้ายฉนวน” ซึ่งจะเรียกต่อไปในพระราชบัญญัตินี้ว่า “เรือเปิดทะเลและอื่น ๆ” นั้น เป็นเรือที่ใช้ใบในเวลาเดินทะเล และใช้ใบหรือกรรเชียงหรือแฉวในเวลาเดินในลำแม่น้ำ

มาตรา ๕ “นายเรือ” นั้น ท่านหมายความว่า คนที่เป็นผู้ควบคุมอยู่ในเรือกำปั่น หรือเรืออื่น ๆ แต่ไม่หมายความถึงผู้นำร่อง

“ลูกเรือ” นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาคนนอกจากนายเรือหรือผู้นำร่อง ที่รับใช้ หรือมีหน้าที่ทำการงานต่าง ๆ อยู่ในเรือกำปั่น

“เจ้าท่า” นั้น ท่านหมายความว่า ผู้บังคับการท่าตำบลใด ๆ ในน่านน้ำไทย และ หมายความว่าตลอดถึงบรรดาคนที่เจ้าท่าตำบลใด ๆ ได้มอบหมายให้ใช้อำนาจ หรือกระทำการตาม หน้าที่อย่างใด ๆ ที่เจ้าท่ามีหน้าที่หรือต้องกระทำตามพระราชบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานออกใบอนุญาต” นั้น ท่านหมายความว่า เจ้าท่าหรือผู้แทนเจ้าท่า และหมายความว่าตลอดถึงเจ้าพนักงานที่ได้รับอำนาจสำหรับทำการออกใบอนุญาตนอกเขตมณฑล กรุงเทพฯ ด้วย

“คนโดยสาร” นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาคนในเรือที่ไม่ใช่ นายเรือ ผู้นำร่องหรือ ลูกเรือสำหรับเรือ นั้น

มาตรา ๖ คำว่า “ตัน” หรือ “ขนาดตัน” ที่ใช้ในพระราชบัญญัตินี้ ถ้าแห่งใด มิได้ว่าไว้อย่างอื่น ท่านหมายความว่า เป็นขนาด หรือน้ำหนักที่คำนวณตามข้อบังคับการตรวจเซอร์เวย์เรือของกรมเจ้าท่า

มาตรา ๗ คำว่า “น่านน้ำไทย” นั้น ท่านหมายความว่า บรรดาน่านน้ำที่เป็นส่วน แห่งพระราชอาณาจักกรไทย และหมายความว่าตลอดถึงบรรดาท่าและท่าเลทอดจอดเรือ และลำแม่น้ำลำ คลองในพระราชอาณาจักกรทั่วไปด้วย

มาตรา ๘ ในพระราชบัญญัตินี้ แห่งใดมีบัญญัติว่าด้วยการออกอนุญาตอย่างใด ๆ

ตามซึ่งเจ้าท่าเห็นจำเป็นจะต้องออกเป็นหนังสือ ท่านว่า เจ้าท่ามีอำนาจชอบด้วยกฎหมายที่จะเรียกค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตเช่นนั้นตามอัตรา ซึ่งเจ้าท่าจะได้ตั้งขึ้นไว้แต่อย่างใดไม่เกินกว่าสองบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๙ พระราชบัญญัติว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย รัตนโกสินทร ศก ๑๒๔ ประกาศลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ ว่าด้วยการตั้งศาลทะเล ประกาศลงวันที่ ๑๙ มีนาคม รัตนโกสินทร ศก ๑๒๕ ว่าด้วยการออกใบอนุญาตสำหรับเรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็ก และประกาศลงวันที่ ๑๑ เมษายน รัตนโกสินทร ศก ๑๒๙ ว่าด้วยเรือกลไฟที่ใช้สำหรับรับจ้างนั้น ท่านให้ยกเลิก แต่การที่ยกเลิกนี้ท่านว่า มิได้เป็นความเกี่ยวอย่างใดแก่บรรดาการที่ได้กระทำไว้ หรือแก่ความผิดอย่างใด ๆ ที่ได้มีผู้กระทำให้ขึ้นในเวลาก่อนประกาศให้ใช้พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐ กฎสำหรับป้องกันมิให้เรือโดนกัน พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ นั้น ท่านว่า มิใช่สำหรับแต่เรือกำปั่นไทยฝ่ายเดียว ให้ใช้ได้ตลอดถึงเรือกำปั่นทั้งหลายที่เดินในบรรดาเขตท่า และเขตที่ทอดจอดเรือของพระราชอาณาจักรไทย แต่อย่าให้ขัดกับพระราชบัญญัตินี้ เมื่อจะต้องเป็นการขัดเช่นนั้นไซ้ร ต้องให้ถือเอาข้อบังคับในพระราชบัญญัตินี้เป็นใหญ่ ดังได้ว่าไว้ในข้อ ๓๐ แห่งกฎนั้น และท่านว่า ผู้เป็นเจ้าของและเป็นนายเรือทุกลำ ต้องถือและกระทำตามกฎนั้นจงทุกประการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑ การลงโทษจำคุกหรือปรับนั้น ถ้าจำเลยเป็นคนในบังคับต่างประเทศซึ่งมีกงสุลผู้แทน ที่มีอำนาจฝ่ายตุลาการสำหรับประเทศนั้นตั้งอยู่ในพระราชอาณาจักรไทย ท่านว่าต้องเป็นหน้าที่ของศาลกงสุลนั้นบังคับให้เป็นไปตามโทษานุโทษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ภาค ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อบังคับทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยเขตท่าและที่ทอดจอดเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒ เขตท่ากรุงเทพฯ นั้นคือ

ด้านเหนือ :- ตั้งแต่เสาหินที่สร้างไว้เหนือปากคลองบางกระบือ ที่ฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม

ด้านใต้ :- ตั้งแต่เสาหินที่สร้างไว้ ที่ฝั่งแม่น้ำตรงกันข้าม ณ ตำบลเหนือปากคลองบางลำภูเลื่อน

มาตรา ๑๓ เขตท่าเกาะสีชังนั้น คือ

ด้านเหนือ :- ตั้งแต่สุดเหนือกองหินสัมปะยื่อเป็นบรรทัดเลงตรงสู่ทิศตะวันออก

ด้านตะวันออก :- บรรทัดเลงตรงเหนือตรงใต้ฝ่าแหลมสุดตะวันออกของเกาะร้าน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ดอกไม้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านใต้ :- บรรทัดเลงตรงทิศตะวันออกจากเสาหินที่สร้างไว้ที่ปลายแหลมวังเกาะสีชัง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านตะวันตก :- เกาะสีชังและหินสัมปะยื้อ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๔ เขตทำอ่างศิลา นั้น คือ :-
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านตะวันตก :- เพียงแนวน้ำลึก ๗ วา ในเวลาที่น้ำทะเลลงงวด
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านใต้ :- บรรทัดเลงตรงทิศตะวันตกจากแหลมแท่นถึงที่น้ำลึก ๗ วา ในเวลาที่น้ำ
ทะเลลงงวด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๕ เขตทำเลทอดจอดเรือตำบล นอกสันดอนนั้น คือ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านตะวันตก :- บรรทัดเลงตรงทิศใต้จากเสาหิน ที่สร้างไว้ประมาณกึ่งกลาง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ระยะทางระหว่างแม่น้ำเจ้าพระยา กับแม่น้ำท่าจีน จนจดถึงแนวน้ำลึก ๗ วา ในเวลาที่น้ำทะเลลงงวด
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านใต้ :- เสมอเพียงแนวที่น้ำลึก ๗ วา ในเวลาที่น้ำทะเลลงงวด
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด้านตะวันออก :- จดเขตทำอ่างศิลา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๖ เขตทำอื่น ๆ ในประเทศไทยนอกจากที่ว่ามานี้จะได้กำหนดต่อไป โดย
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ประกาศเฉพาะตำบล

หมวดที่ ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หน้าที่ของนายเรือ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ก) เมื่อเวลาเรือกำปั่นเข้ามาในน่านน้ำไทย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑๗ เวลาเรือกำปั่นลำใดเข้ามาในน่านน้ำไทย ผู้เป็นนายเรือต้องซ้กง
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำหรับเรือลำนั้นขึ้นไว้ให้ปรากฏ และต้องซ้กงนั้นขึ้นไว้ในเวลากลางวันจนกว่าเจ้าท่ามาขึ้นบนเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (ข) เมื่อเวลาเรือกำปั่นเข้ามาหรือออกจากแม่น้ำ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๘ เรือกำปั่นทุกลำ เวลาเข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยา เมื่อถึงด่านเมือง
สมุทรปราการต้องหยุด และถ้าจำเป็นก็ต้องทอดสมอที่นั่นเพื่อให้เจ้าพนักงานแพทย์ศุขา และเจ้า
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พนักงานศุลกากรมาขึ้นบนเรือ และต้องยอมให้เจ้าพนักงานศุลกากรมาในเรือนั้นถึงกรุงเทพฯ และอยู่
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ต่อไปในเรือจนกว่าจะมีอนุญาตให้เปิดระวางเรือ หรือจนกว่าจะมีเจ้าพนักงานศุลกากรที่กรุงเทพฯ มา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เปลี่ยนเมื่อเจ้าพนักงานศุลกากรขอให้กระทำ ผู้เป็นนายเรือต้องเขียนข้อความกรอกในแบบพิมพ์
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (อย่างแบบที่ ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้) บอกชื่อของเรือ จำนวนคนประจำเรือและคนโดยสาร และเรือ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาจากตำบลใดแล้วต้องทำรายงานบอกชนิดและจำนวนอาวุธ เครื่องกระสุนปืนนั้นและดินระเบิดที่มี

มาในเรื่องนั้น และถ้าเจ้าพนักงานจะต้องการเอาของเหล่านั้นมารักษาไว้ นายเรือก็ต้องส่งให้แก่เจ้าพนักงานศุลกากรที่กำกับอยู่นั้นทั้งสิ้น

มาตรา ๑๙ นายเรือกำปั่นไทยลำใดที่ออกไปจากแม่น้ำเจ้าพระยา ต้องแจ้งความที่จะออกไปนั้นต่อเจ้าท่า ณ กรุงเทพฯ และนายเรือกำปั่นไทยหรือเรือกำปั่นต่างประเทศลำใด เมื่อก่อนจะออกไป ต้องได้รับใบเบิกล่องจากกรมศุลกากรที่กรุงเทพฯ และเมื่อล่องลงไปถึงหน้าด่านเมืองสมุทรปราการ ต้องหยุด และถ้าเป็นการจำเป็นก็ต้องทอดสมอนั้น เพื่อให้เจ้าพนักงานศุลกากรมาขึ้นบนเรือและรับเอาใบเบิกล่อง

มาตรา ๒๐ นายเรือกำปั่นลำใดที่ทอดสมอยู่ในอ่าวนอกที่เกาะสีชัง หรือที่อ่างศิลา เมื่อเรือจะออกจากที่นั้นจะไปเมืองอื่นต้องได้รับใบเบิกล่องจากเจ้าพนักงานศุลกากรประจำท้องที่ และนายเรือกำปั่นลำใดที่เข้ามาหรือออกไปจากท่า หรือลำแม่น้ำอื่น ๆ ในพระราชอาณาจักรไทย ต้องทอดสมอที่หน้าด่านของท่าหรือแม่น้ำนั้น ๆ แล้วรายงานการที่เข้ามาหรือจะออกไปต่อเจ้าพนักงาน และต้องปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานผู้นั้น

มาตรา ๒๑ นายเรือกำปั่นผู้ใดกระทำความละเมิดอย่างใด ๆ ต่อบัญญัติในมาตรา ๑๗, ๑๘, ๑๙ และ ๒๐ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าแปดร้อยบาท

(ค) เมื่อเวลาเรือกำปั่นเข้ามาหรือออกจากเขตท่ากรุงเทพฯ

มาตรา ๒๒ นายเรือกำปั่นไทยลำใด หรือนายเรือกำปั่นต่างประเทศลำใดของชาติที่ไม่มีกงสุลเป็นผู้แทนอยู่ในประเทศไทย เมื่อเรือล่องเข้าในเขตท่ากรุงเทพฯ แล้ว ถ้าไม่ใช่วันอาทิตย์หรือวันที่ปิดที่ว่าการ ต้องรายงานการที่เข้ามาถึงนั้น ต่อกรมเจ้าท่าภายในเวลา ๒๔ ชั่วโมง

มาตรา ๒๓ นายเรือกำปั่นเช่นว่ามาแล้วในมาตรา ๒๒ ต้องนำหนังสือสำหรับเรือบัญชีคนโดยสาร ใบทะเบียนของเรือยื่นไว้ต่อกรมเจ้าท่า และถ้าเจ้าพนักงานจะต้องการสำเนาอันล่องแท้ของบัญชีสินค้าที่มีมาในเรือ นายเรือต้องยื่นให้ทราบด้วย

มาตรา ๒๔ ถ้าเป็นเรือกำปั่นต่างประเทศที่มีกงสุลเป็นผู้แทนอยู่ในกรุงเทพฯ นายเรือต้องนำหนังสือต่าง ๆ เช่นว่ามาแล้วนั้น ยื่นไว้ต่อที่ว่าการกงสุลของประเทศนั้น แต่เมื่อเวลาที่เจ้าท่าขึ้นไปบนเรือต้องเขียนข้อความกรอกลงในแบบพิมพ์ (คือ แบบที่ ๑ ท้ายพระราชบัญญัตินี้) ที่เจ้าท่าจะส่งให้ และบอกบัญชีคนโดยสารโดยถูกต้อง และแจ้งความเหตุร้ายหรือความตายที่ได้มีขึ้นในตามทางที่มานั้นด้วย

มาตรา ๒๕ นายเรือกำปั่นลำใดที่เข้ามาถึงแล้ว เมื่อก่อนจะเปิดระวางเอาสินค้าขึ้นจากเรือ ต้องทำรายงานบัญชีสินค้าที่มีมาในเรือลำนั้นโดยถี่ถ้วนยื่นต่อกรมศุลกากร และนายเรือกำปั่นลำใดที่จะออกไป ต้องทำรายงานบัญชีสินค้าในเรื่องนั้นโดยถี่ถ้วน

ยื่นต่อกรมศุลกากรภายในหกวันก่อนเวลาที่จะไป และต้องยื่นรายงานบอกจำนวน เพศ และชาติของคน โดยสารในเรือนั้น ต่อเจ้าพนักงานศุลกากรที่เมืองสมุทรปราการด้วย

เรือกำปั่นลำใดที่เข้ามาในเขตท่า ถ้านายเรือยังไม่ทราบพระราชบัญญัตินี้ ก็ให้เจ้าพนักงานจัดหาให้ไว้เล่มหนึ่งและคิดราคาสองบาท

มาตรา ๒๖ เรือกำปั่นเดินทะเลลำใดที่เตรียมจะไปจากเขตท่า ต้องชักธงลา (คือ ธง ที่เรียกว่า บลูปีเตอร์) ขึ้นบนเสาหน้า และต้องชักไว้จนกระทั่งเรือออกเดิน ถ้าเป็นเรือที่กำหนดจะออก เวลาบ่าย ต้องชักธงลาขึ้นไว้เสียตั้งแต่เวลาเช้า ถ้ากำหนดจะออกเวลาเช้า ต้องชักธงลาขึ้นไว้ ให้ปรากฏเสียตั้งแต่ตอนบ่ายวันก่อน

มาตรา ๒๗ เรือกำปั่นไฟลำใดกำลังปล่อยให้ล่องตามน้ำลงมาเข้าในเขตท่ากรุงเทพฯ ต้องชักธงสัญญาณที่เรียกว่าธง “G” (ยี่) ตามแบบข้อบังคับระหว่างนานาประเทศ ไว้ข้างตอนหน้า เรือในที่เห็นได้ง่าย และถ้ามีเรือกำปั่นไฟลำอื่นกำลังแล่นตามน้ำขึ้นมาต้องออกกลางลำน้ำ และให้ ไกลที่สุดที่จะเป็นได้กับพวกเรือที่จอดอยู่กลางลำน้ำและคอยอยู่ที่นั่นจนกว่าเรือลำนั้นจะเลยพ้นไป ถ้า เรือที่กำลังปล่อยให้ล่องตามน้ำลงมานั้นเป็นเรือโปะ หรือเรือโปะจ่าย หรือเรือสำเภาฉะนั้น ต้องชัก เครื่องสัญญาณเป็นรูปลูกตะกร้อสีดำกว้างไม่ต่ำกว่าห้าสิบเซนติเมตร ไว้ในที่แลเห็นได้ง่าย

มาตรา ๒๘ นายเรือคนใดกระทำความละเมิดต่อบัญญัติในมาตรา ๒๒, ๒๓, ๒๔, ๒๕, ๒๖ และ ๒๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสี่ร้อยบาท

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยท่าเลทอดจอดเรือ

มาตรา ๒๙ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ถ้าเรือกำปั่นลำใดที่มีผู้จอดเทียบท่าเรือ หรือท่าโรงพักสินค้า เรือกำปั่นลำนั้นต้องทอดสมอจอดอยู่กลางลำน้ำด้วยสมอสองตัว มีสายโซ่ให้พอ ทั้งสองตัวเพื่อกันมิให้เรือเกสมอเคลื่อนจากที่นั้นได้

มาตรา ๓๐ เรือเก็บสินค้า เรือท้องแบน และเรือใด ๆ ที่ทอดจอดประจำอยู่นั้น ต้อง ผูกจอดอยู่กับสมอทุ่นอย่างมั่นคงสมกับกำลังของสายโซ่ที่ทอดอยู่นั้น

มาตรา ๓๑ ห้ามมิให้เรือกำปั่น เรือเก็บสินค้า เรือท้องแบนอย่างไร ๆ ทอดสมอ หรือผูกจอดอยู่ในทางเรือเดินในลำแม่น้ำเป็นอันขาด

มาตรา ๓๒ ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดที่มีผู้จอดเทียบท่าเรือ ท่าพักสินค้า หรือเทียบ ฝั่งนั้น ทอดสมอลงไปในแม่น้ำห่างจากหัวเรือเกินกว่าสามสิบเมตร

มาตรา ๓๓ เรือลำใดที่เจ้าท่าไม่ยอมออกใบอนุญาตให้หรือเรียกคืนหรือยึด

ใบอนุญาตไว้ โดยเรื่อนั้นมีความไม่สมประกอบสำหรับเดินทะเลนั้น ต้องให้ผูกจอตลอดไว้ ในที่ใดที่หนึ่งซึ่งเจ้าท่าจะกำหนดให้

มาตรา ๓๔ เรือโปะ หรือเรือโปะจ้าย เรือลำเลียง เรือสำเภา เรือบรรทุกสินค้า เรือเปิดทะเล และเรืออื่น ๆ ต้องจอตอดสมอกกลางแม่น้ำ และถ้าไม่เป็นการขัดขวาง ก็ให้ทอดจอตอดคอนข้างฝั่งตะวันตก แต่ต้องไว้ช่องทางเรือเดินไม่น้อยกว่าร้อยเมตร ในระหว่างเรือกับฝั่งตะวันตก หรือกับบรรดาเรือที่จอตอดเทียบฝั่งตะวันตก หรือกับแพคนอยู่ที่ผูกเทียบอยู่กับฝั่งตะวันตก

มาตรา ๓๕ บรรดาเรือโปะหรือเรือโปะจ้าย เรือลำเลียง เรือสำเภาเรือบรรทุกสินค้า เรือเปิดทะเล และเรืออื่น ๆ ที่ไม่ได้ใช้การนั้น ต้องให้ถอยไปอยู่ที่ท่าเลสำหรับทอดจอตอดเรือ แห่งใดแห่งหนึ่งในเขตท่าตามที่เจ้าท่าเห็นสมควรจะกำหนดตามครั้งคราว และประกาศให้ทราบทั่วกันในหนังสือราชกิจจานุเบกษาและในหนังสือพิมพ์จดหมายเหตุในท้องที่ตั้งแต่สองรายขึ้นไป

มาตรา ๓๖ ห้ามมิให้เรือกำปั่นเดินทะเลลำใดจอตอดสมอกตามลำแม่น้ำ ในระหว่างคลองสะพานหันกับคลองบางลำภูบน เว้นไว้แต่มีเหตุจำเป็น เพราะในระหว่างสองตำบลนั้นเป็นที่ทอดจอตอดเรือรบไทย และบรรดาเรือกำปั่นเดินทะเลหรือเรือรบต่างประเทศจะแล่น หรือมีเรืออื่นจูงผ่านคลองสะพานหันขึ้นไปตามลำแม่น้ำนั้น ให้ถือว่าเป็นการมิชอบด้วยกฎหมาย เว้นไว้แต่จะได้รับอนุญาตพิเศษจากเจ้าท่า และโดยอาศัยข้อบังคับกำกับอนุญาตนั้นอยู่ด้วยตามซึ่งเจ้าท่าจะเห็นสมควร

มาตรา ๓๗ ถ้าไม่มีเหตุฉุกเฉินอันจำเป็นที่จะต้องทำเช่นนั้น ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดจอตอดสมอกในลำแม่น้ำระหว่างวัดบุคคะโลกับปากคลองบางปะกงและระหว่างปากคลองผดุงกับคลองสำเพ็ง เพราะในระหว่างตำบลเหล่านี้เป็นท่าเลยกเว้นไว้สำหรับทางให้เรือเดินขึ้นล่อง

มาตรา ๓๘ ให้เจ้าท่ามีอำนาจขอด้วยกฎหมายเสมอไปที่จะกำหนดที่ทอดจอตอดเรือสำหรับเรือกำปั่นและเรือเล็กทุกลำ และนายเรือต้องเอาเรือไปทอดจอตอดตามที่เจ้าท่าจะชี้ที่ให้ และห้ามมิให้เอาเรือไปจากที่นั้นหรือย้ายไปทอดจอตอดที่อื่น โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า เว้นไว้แต่เมื่อมีเหตุจำเป็นซึ่งเจ้าท่าจะพิเคราะห์เห็นสมควร

เมื่อเรือกำปั่นลำใดกำลังเข้ามาในเขตท่า ต้องยอมให้เจ้าท่าขึ้นไปบนเรือ และถ้าจำเป็นจะหยุดเรือรอรับก็ต้องหยุด

มาตรา ๓๙ เรือกำปั่นลำใดเมื่อเข้ามาถึงในเขตท่าแล้ว มิได้กระทำการถ่ายสินค้าหรือขนสินค้าขึ้นเรืออย่างหนึ่งอย่างใด นับตั้งแต่ ๑๐ วันขึ้นไปก็ตี ทานว่าถ้าจะต้องการเอาที่ซึ่งเรือลำนั้นจอตอดอยู่ให้เรืออื่นที่ใช้ในการค้าขายทอดจอตอด ก็ให้ถอยเรือที่ไม่ได้ทำการเช่นนั้น ไปทอดจอตอดในที่อื่นภายในเขตท่าตามที่เจ้าท่าจะกำหนดให้

มาตรา ๔๐ เรือกำปั่นลำใดต้องการจะเปลี่ยนที่ทอดจอตอด หรือเรือกำปั่นลำใดที่เทียบท่าเรือ หรือท่าสินค้าต้องการจะหาที่ทอดจอตอดในลำแม่น้ำก็ให้ชักธงสัญญาณอักษร "T" (ที) ตามแบบข้อบังคับระหว่างนานาประเทศสำหรับการใช้ธงสัญญาณ แล้วเจ้าท่าจะได้ขึ้นไปบนเรือลำนั้นและ

ชี้ให้ทอดจอด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๑ เรือกำปั่นลำใดต้องการให้กองตระเวนมาช่วยก็ให้ชักธงสัญญาณหมายอักษร “YN” (ไวเอ็น) ตามแบบข้อบังคับระหว่างนานาประเทศสำหรับการใช้ธงสัญญาณ ถ้ามีเหตุสำคัญขัดข้องต่อการบังคับบัญชาเกิดขึ้นในเรือฉะนั้นแล้ว ให้ชักธงสัญญาณหมายอักษร “YF” (ไวเอฟ)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๒ ก่อนที่เรือกำปั่นไฟหรือเรือกำปั่นใบเดินทะเลลำใดจอดทอดหรือผูกจอดเป็นปรกตินั้น ห้ามมิให้เรืออื่นเข้าไปเทียบข้าง ให้เข้าเทียบได้แต่เฉพาะเรือไฟเล็กและเรือเล็กของกรมเจ้าท่า หรือของเจ้าพนักงานแพทย์ศุข หรือของกรมศุลกากร หรือของผู้นำร่อง หรือเรือของกระทรวงทหารเรือซึ่งจะมีหน้าที่พิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในเวลาเรือกำปั่นลำใดที่กำลัง เล่นขึ้น หรือลงในลำแม่น้ำนั้น ห้ามเป็นอันขาดมิให้เรือจ้าง เรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเล็กหรือเรืออย่างใด ๆ เข้าไปเกี่ยวพวงข้าง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตพิเศษของนายเรือลำนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๓ เมื่อจะทอดจอดเรือกำปั่นลำใด นายเรือหรือผู้นำร่องต้องทอดจอดเรื่อนั้น โดยให้กินเนื้อที่อย่างน้อยที่สุดที่จะเป็นได้และความบังคับข้อนี้ เจ้าท่าต้องระวังเป็นระยะอยู่เสมอให้มีผู้ปฏิบัติตามโดยถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๔ ตามลำแม่น้ำเล็ก และในคลองต่าง ๆ นั้นอนุญาตให้จอดเรือต่าง ๆ ได้ทั้งสองฟาก แต่อย่าให้เป็นที่เกิดแก่ทางเรือขึ้นล่องที่กลางลำน้ำ และห้ามมิให้จอดซ้อนลำหรือจอดขวาง หรือตรงกลางลำน้ำลำคลองเป็นอันขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๕ เรือกำปั่นเรือเล็กและแพต่าง ๆ ที่จอดเทียบฝั่งแม่น้ำหรือเทียบท่าสินค้าหรือท่าเรือนั้น ห้ามมิให้จอดขวางลำน้ำ ต้องจอดให้หัวเรือท้ายเรือ หัวแพท้ายแพหันตามยาวของทางน้ำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๖ ตามท่าขนสินค้าและท่าขึ้นทั้งสองฟากแม่น้ำเจ้าพระยาหรือตามสองข้างเรือกำปั่นก็ดี ห้ามมิให้เรือบรรทุกสินค้า เรือไฟเล็ก เรือเปิดทะเลและเรืออื่น ๆ จอดหรือผูกเทียบซ้อนกันเกินกว่าสองลำ ถ้าเป็นแพคนอยู่ห้ามมิให้จอดเทียบหน้าแพเกินกว่าลำหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๗ ห้ามมิให้แพไม้ซุงที่กว้างกว่ายี่สิบต้นซุง จอดผูกเทียบข้างเรือกำปั่นหรือเทียบท่าขนสินค้าหรือท่าขึ้น และห้ามมิให้เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียง หรือเรือสำเภาผูกจอดผูกเทียบข้างเรือกำปั่นมากกว่าข้างละหนึ่งลำ และห้ามมิให้เรือเช่นว่ามานี้จอดผูกเทียบท่าของสินค้าหรือท่าขึ้นมากกว่าสองลำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๘ ห้ามมิให้เรือโป๊ะจ่าย เรือลำเลียง เรือสำเภา เรือบรรทุกสินค้า เรือกลไฟเล็ก และเรือ และแพไม้ต่าง ๆ จอดผูกกับฝั่งแม่น้ำมากลำหรือโดยอย่างไร้ล้าออกมาในทางเรือเดินหรือจนเป็นที่กีดขวางแก่การเดินเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๔๙ เรือกำปั่น หรือเรือเล็กที่จอดมากกว่าสองลำในแม่น้ำนอกแนวเรืออื่น ๆ หรือนอกแนวแพคนอยู่ ซึ่งจอดอยู่ในท้องที่เดียวกันนั้น ท่านให้ถือว่าเรือกำปั่นหรือเรือเล็กนั้น เท่ากับ จอดลำออกมาในทางเรือเดิน

มาตรา ๕๐ ข้อห้ามต่าง ๆ ที่เข้ามาแล้วในมาตรา ๔๖ และ ๔๗ นั้น เจ้าท่าจะ เห็นสมควรลดหย่อนโดยให้อนุญาตพิเศษก็ได้

มาตรา ๕๑ นายเรือ หรือผู้ควบคุมกำปั่น หรือเรือเล็ก หรือแพไม่มีความละเมิดต่อบัญญัติอย่างใด ๆ ในหมวดที่ ๓ นี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยห้าสิบบาท

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยทางเดินเรือในลำแม่น้ำ

มาตรา ๕๒ ในเขตท่ากรุงเทพระนั้น ให้มีทางเดินเรือสองสาย ดังนี้คือ

- (๑) สายตะวันออกเรียกว่าสายใหญ่ สายนี้มีเขตโดยกว้างตั้งแต่เรือกำปั่นที่ทอดอยู่กลางแม่น้ำ จนถึงฝั่งตะวันออกหรือถึงแคมเรือกำปั่น หรือแพคนอยู่ที่จอดเทียบฝั่งตะวันออก
- (๒) สายตะวันตก สายนี้มีเขต โดยกว้าง ตั้งแต่เรือกำปั่นที่ทอดอยู่กลางแม่น้ำ จนถึงฝั่งตะวันตก หรือถึงแคมเรือกำปั่น หรือแพคนอยู่ที่จอดเทียบฝั่งตะวันตก

มาตรา ๕๓ แนวลำแม่น้ำทั้งสองฟากภายในระยะสามสิบเมตรห่างจากฝั่งหรือจาก แคมเรือกำปั่นที่จอดผูกเทียบฝั่ง หรือจากแพคนอยู่ที่จอดผูกเทียบฝั่งนั้น ให้หวงห้ามไว้สำหรับเป็นทางเดินเรือเล็ก

ห้ามมิให้เรือกำปั่นใช้แฉนวนั้นเป็นอันขาดนอกจากเป็นเวลาจำเป็นเพื่อป้องกันมิให้เรือ โดนกัน หรือเพื่อกลับหรือเคลื่อนเรือจากที่จอด

มาตรา ๕๔ ถ้าเรือกำปั่นลำใดกระทำให้มีความเสียหายเพราะมิได้ปฏิบัติตามที่ บังคับไว้ ในมาตรา ๕๓ ท่านว่านายเรือลำนั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อย บาท และอาจจะถูกฟ้องร้องในทางแพ่งอีกต่างหากด้วย

(ก) ว่าด้วยทางเดินเรือเดินสายตะวันออกหรือสายใหญ่

มาตรา ๕๕ เรือกำปั่นไฟทุกขนาด (นอกจากที่ไว้ ในมาตรา ๕๘) และเรือกำปั่น ใบบอก ๆ อย่างที่มีขนาดเกินกว่าห้าสิบตัน เมื่อขึ้นล่องในลำแม่น้ำ ต้องเดินในทางเดินเรือสาย ตะวันออก เว้นไว้แต่เมื่อมีเหตุจำเป็น หรือเพื่อจะเข้าจอด หรือออกจากท่า หรือฝั่ง จึงเดินนอกสายนั้น

ของเรือเล็กในทางเรือเดินสายตะวันตก และห้ามมิให้ไปเดินในทางเรือเดินสายตะวันออกในตอนหนึ่ง
ตอนใดเป็นอันขาด

มาตรา ๖๔ เมื่อมีเหตุจำเป็นหรือเพื่อจะข้ามฟากไปจอดที่ท่าหรือที่ฝั่ง และเรือ
บรรทุกเข้าหรือเรือเล็กจะต้องทำนอกเหนือที่บังคับไว้ในมาตรา ๖๒ และ ๖๓ ฉะนั้น ก็ให้ทำโดยความ
ระวังทุกอย่างที่จะมิให้เป็นการกีดขวางแก่การเดินทางเรือได้

มาตรา ๖๕ ห้ามมิให้เรือบรรทุกเข้าหรือเรือเล็กผ่านหน้าเรือกำปั่นไฟที่กำลังแล่นขึ้น
หรือลงในลำแม่น้ำนั้นใกล้กว่าระยะร้อยเมตร และถ้าจะข้ามฟากไปยังท่าหรือโรงสีห้ามมิให้ตัดข้าม
เหนือแห่งที่จะไปนั้นเกินกว่าที่ควร

มาตรา ๖๖ บรรดาเรือยนต์ที่ยาวไม่เกินกว่าหกเมตรนั้น ยอมให้เดินได้ในแนวลำ
แม่น้ำทั้งสองสายที่กำหนดไว้สำหรับให้เรือเล็กเดิน แต่ถ้าจะเดินห่างจากฝั่งภายในระยะสามสิบเมตร
ต้องเดินโดยช้าที่สุดพอสมควรแก่การควรระวังเหตุในการเดินเรือ และการควรระวังมิให้เป็นเหตุ
อันตรายแก่เรือเล็กที่ใช้กรรเชียงหรือแจวพาย

มาตรา ๖๗ นายเรือผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา
๖๒,๖๓,๖๔,๖๕ และ ๖๖ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยทางคลองต่าง ๆ

มาตรา ๖๘ ในคลองต่าง ๆ บรรดาเรือที่เดินตามน้ำต้องเดินกลางคลอง บรรดาเรือ
ที่เดินทวนน้ำต้องเดินแอบฝั่ง ถ้าไม่สามารถจะทำอย่างหนึ่งอย่างใดที่ว่ามานี้ ท่านว่าให้เดินกลางร่อง
น้ำ แต่ให้ระวังปฏิบัติตามข้อบังคับท้องที่ซึ่งใช้อยู่หรือจะได้ตั้งขึ้นต่อไป อันว่าด้วยการเดินเรือในคลอง
ต่าง ๆ นั้น

มาตรา ๖๙ นายเรือผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๖๘ ท่านว่า
มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

หมวดที่ ๕ การกฤษฎีกา
ว่าด้วยแพไม้ แปกอนอยู่ ฯลฯ

(ก) แพไม้

มาตรา ๗๐ แพไม้ต่าง ๆ ต้องมีคนประจำให้พอแก่การที่จะควบคุมรักษาแพโดย

เรียบริ้ว และคนประจำแพต้องระวังอย่างที่สุดที่จะเป็นได้เพื่อไม่ให้แพเกิดขวางแก่การเดินเรือ หรือ โดนกับแพคนอยู่ หรือเรือที่ทอดจอดอยู่ในลำแม่น้ำ แพไม้ทุก ๆ แพต้องชักธงเครื่องหมายของเจ้าของ แพ และธงสำหรับเข่นนี้ต้องจดทะเบียนที่กรมเจ้าท่า แพใดมีซุงกีดันและกำหนดจะมาถึงเขตท่า กรุงเทพฯ ได้เมื่อใดนั้น เจ้าของแพต้องทำหนังสือแจ้งความล่วงหน้าให้เจ้าท่าทราบ

มาตรา ๗๑ ห้ามมิให้แพไม่จอดผูกติดกับเรือกำปั่นหรือหลักหรือแพคนอยู่ โดยไม่ได้ รับอนุญาตจากนายเรือหรือเจ้าของหลักเจ้าของแพนั้น ๆ

มาตรา ๗๒ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ แพไม้ต่าง ๆ ที่จะล่องหรือจูงลงมานั้น ต้องเดิน ในทางเดินเรือสายตะวันตก ถ้าจะเดินในสายตะวันออก ต้องเดินได้แต่แพไม้ที่มีเรือจูง แพไม้แพหนึ่ง ต้องมีซุงไม่เกินกว่าสองร้อยต้น หรือกว้างเกินกว่ายี่สิบเมตร

มาตรา ๗๓ ห้ามมิให้ล่องแพไม้ขึ้นลงในลำแม่น้ำในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น

มาตรา ๗๔ ในคลอง ห้ามมิให้ล่องแพไม้ที่มีซุงผูกเทียบกันเกินกว่าสี่ต้นและที่ผูก ติดต่อกันยาวเกินกว่าสองชั่วซุง และส่วนแพไม้ไผ่นั้นมิให้ยาวเกินกว่าสิบหกเมตร และกว้างเกินกว่าที่ พอจะให้แพนั้นเดินในคลองได้โดยไม่กีดการเดินเรือ

มาตรา ๗๕ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๗๐, ๗๑, ๗๒, ๗๓ และ ๗๔ ท่าน่ามีความผิดต่อพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท แต่ส่วนการฟ้องร้องเอา โทษในความผิดต่อข้อบังคับในมาตรา ๗๑ นั้น ให้ฟ้องได้แต่เมื่อมีคำร้องมาแต่ผู้ที่เป็นเจ้าของเรือกำปั่น หรือหลัก หรือแพคนอยู่ที่เกี่ยวข้อง

(ข) แพคนอยู่

มาตรา ๗๖ ห้ามมิให้จอดแพคนอยู่ในลำแม่น้ำห่างจากฝั่งเกินกว่าพอดีส้าหรับมิให้ แพนั้นค้างแห้งในเวลา น้ำลงงวด

มาตรา ๗๗ เสาลหลักสำหรับผูกแพคนอยู่นั้นห้ามมิให้ปักพันแนวหน้าแพออกไป มากกว่าหนึ่งเมตรครึ่ง

มาตรา ๗๘ ห้ามมิให้ปลุกเรือนที่ปักเสาเล่นตามฝั่งแม่น้ำห่างออกมาจากฝั่งจน เกินกว่าพอดีส้าหรับมิให้น้ำค้างอยู่ใต้เรือนเมื่อเวลาน้ำลงงวด

มาตรา ๗๙ ภายใต้เขตท่ากรุงเทพฯ ห้ามมิให้แพคนอยู่แพใดมีขนาดกว้างหรือยาว เกินกว่าสิบหกเมตร นับรวบทั้งซางและแพเล็กที่เป็นส่วนติดต่อกับแพนั้นด้วย

มาตรา ๘๐ ตามลำคลอง ห้ามมิให้แพคนอยู่แพใดมีขนาดกว้างเกินกว่าสิบสองเมตร และห้ามมิให้แพใดที่ผูกจอดกับฝั่งยื่นล้ำออกมาจนอาจเป็นที่กีดขวางแก่การเดินเรือ

มาตรา ๘๑ ห้ามมิให้จูงแพคนอยู่ขึ้นลงในตอนใต้หลักเขตเหนือของท่ากรุงเทพฯ ในระหว่างตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น

มาตรา ๘๒ แพคนอยู่ที่จะจูงขึ้นลงในลำแม่น้ำนั้นต้องเดินในทางเดินเรือสาย ตะวันตก ต่อเมื่อมีเหตุอันจำเป็นจึงให้เดินในทางเดินเรือสายตะวันออกได้

มาตรา ๘๓ ห้ามมิให้จอดผูกแพคนอยู่แพใดกับฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาภายในเขตท่า กรุงเทพฯ โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๘๔ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ถ้าแพคนอยู่แพใดยื่นออกมาในลำแม่น้ำ จนอาจเป็นเหตุน่ากลัวอันตรายแก่การเดินเรือในเวลากลางคืนได้ ให้เจ้าท่ามีอำนาจบังคับให้แพนั้นจุด โคมไฟสีขาวไว้ในที่เด่นแลเห็นได้ง่ายในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น เพื่อ ป้องกันมิให้เรือใหญ่เล็กแล่นมาโดนแพนั้น

มาตรา ๘๕ ตั้งแต่วันที่ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมาย ถ้าจะจอดแพคนอยู่หรือ ปลุกเรือมีเสาปักเลนตามฝั่งแม่น้ำภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ก็ดี หรือตามลำคลองในแขวงกรุงเทพฯ ก็ ดี ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าก่อนจึงทำได้

มาตรา ๘๖ คำขออนุญาตนั้นต้องเป็นหนังสือและมีแผนที่ฝั่งน้ำ แพคนอยู่หรือเรือ ปักเสาเลนที่ข้างเคียงและทำเลที่จะจอดแพและปักหลักผูกแพนั้นด้วย

มาตรา ๘๗ เมื่อรับคำขออนุญาตแล้ว เจ้าท่าต้องตรวจภายในเวลาเดือนหนึ่ง และ ถ้าเห็นว่าเป็นการปฏิบัติถูกต้องตามข้อบังคับในมาตรา ๘๕ และ ๘๖ ทุกอย่างแล้ว ก็ให้ออกอนุญาต ให้ทำตามข้อ

มาตรา ๘๘ ห้ามมิให้ลงมือทำการปลูกสร้างก่อนที่ได้รับอนุญาตตามที่ร้องขอนั้น

มาตรา ๘๙ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ให้เจ้าท่ามีอำนาจและภายนอกเขตนั้นให้เจ้า พนักงานท้องถิ่นที่มีอำนาจที่จะบังคับให้เรือถอนแพคนอยู่หรือหลักผูกแพ หรือเรือที่ปักเสาเลนชายฝั่งน้ำ ที่จอดหรือปักหรือสร้างผิดต่อข้อบังคับในมาตราตั้งแต่ ๗๖ ถึง ๗๙ จะเป็นแพหรือหลักหรือเรือที่ ตั้งอยู่นั้นเมื่อก่อนหรือในภายหลังเวลาใช้พระราชบัญญัตินี้ก็ตาม และให้มีอำนาจบังคับให้เรือถอน บรรดาแพคนอยู่หรือหลักผูกแพ หรือเรือที่ปักเสาเลนในชายฝั่งน้ำ ซึ่งได้ปลูกขึ้นโดยมิได้รับอนุญาต โดยถูกต้อง หรือที่ปลูกโดยไม่ถูกต้องตามข้อความในอนุญาตที่ได้ออกให้ด้วย

มาตรา ๕๐ ถ้าผู้ใดไม่กระทำตามคำสั่งที่กล่าวในมาตรา ๔๙ ผู้นั้นต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าวันละสิบบาทสำหรับทุกวันที่จะได้อัดสินว่าผู้นั้นได้มีความขัดขืน และให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่มีอำนาจบังคับให้เรือถอนแพคนอยู่ หรือเรือที่ปักเสาลงในชายฝั่งน้ำโดยให้ผู้ที่เป็นเจ้าของเสียค่าเรือถอนนั่นเอง

มาตรา ๕๑ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๔๑,๔๒,๔๓ และ ๔๔ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินกว่าร้อยบาท

(ค) ว่าด้วยเรือจับสัตว์น้ำและโพงพางที่ขวางแม่น้ำ

มาตรา ๕๒ การจับสัตว์น้ำด้วยวนแหโดยทอดสมอจอดเรือเรียงรายลำติดกันขวางลำน้ำหรือทอดทุ่น หรือปักหลักโพงพางเป็นแถวจากฝั่งถึงกลางลำน้ำนั้น การจับสัตว์น้ำด้วยวิธีเหล่านี้ห้ามมิให้กระทำในเขตท่ากรุงเทพฯ ถ้าพื้นที่ท่ากรุงเทพฯ ออกไปจะทำโดยได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานก็ได้

มาตรา ๕๓ ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงเวลาพระอาทิตย์ขึ้น เจ้าของเรือจับสัตว์น้ำหรือทุ่นหรือหลักโพงพางเช่นว่ามาแล้ว ต้องจุดไฟเป็นแสงโพลงไว้บนฝั่งตรงกับแถวเรือหรือทุ่นหรือหลักเหล่านั้น และต้องจุดโคมไฟไว้บนเรือหรือทุ่นหรือหลักโพงพาง ที่ห่างที่สุดออกมาจากฝั่งนั้นด้วย และต้องเป่าเขากระปือหรือแตรเสียงก้อง สำหรับให้เรือที่เดินขึ้นล่องรู้ว่ามิของกิดกัน เช่นนั้นอยู่ในลำน้ำด้วยรั้วหรือหลักที่ปักเรียงรายตามแนวชายฝั่งทะเลที่ปากน้ำหรือที่ใกล้ทางจะเข้าปากน้ำนั้น ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น ต้องจุดโคมให้เห็นแสงไฟสีขาวที่ปลายรั้วหรือหลักสุดแถวทั้งสองข้าง

มาตรา ๕๔ ทุ่นหรือหลักสำหรับจับสัตว์น้ำนั้น ห้ามมิให้ผูกโยงถึงกันด้วยลามีไฟมิให้ใช้ผูกด้วยเชือกอย่างเดียวตามธรรมเนียมที่เคยทำกันอยู่ และห้ามมิให้ผูกโยงจากฝั่งด้วยเชือกหรือด้วยไม้ยาวให้เป็นที่ยึดขวางแก่ทางเดินของเรืออื่น

มาตรา ๕๕ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๕๒, ๕๓ และ ๕๔ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

หมวดที่ ๖

ข้อบังคับเบ็ดเตล็ด

(ก) ว่าด้วยผูกเรือกับฝั่งด้วยเชือกมัดและเชือกต่าง ๆ

มาตรา ๙๖ ในแม่น้ำหรือเขตท่าใด ๆ ถ้านอกจากเรือที่จอดผูกเทียบท่าขนสินค้าท่าขึ้นหรือเทียบฝั่ง ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดผูกโยงกับฝั่งด้วยเชือกลวดหรือเชือกอย่างอื่นจนไม่เหลือช่องน้ำในระหว่างเรือลำนั้นกับฝั่งสำหรับให้เรืออื่นเดินได้

มาตรา ๙๗ ห้ามมิให้เอาเชือกอย่างใด ๆ ทอดจากเรือกำปั่นลำใดที่จอดเทียบท่า ไปผูกกับทุ่นโยงในลำน้ำหรือเขตท่าจนกว่าจะถึงเวลาที่เรือเตรียมออกจากท่าที่จอดเทียบอยู่ นั้น จึงให้ทำเช่นนั้นได้

มาตรา ๙๘ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๙๖ และ ๙๗ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยฝีเท้าเรือ-เกิดเหตุอันตราย-โคม่ไฟ

มาตรา ๙๙ ห้ามมิให้นายเรือกลับเรือกำปั่นในลำแม่น้ำ ร่องน้ำ ช่องน้ำ หรือในสายทางเรือเดิน เว้นไว้แต่ในเวลาที่ยังค้างน้ำนั้น ๆ วางไม่มีเรืออื่นแล่นเข้าออก และห้ามมิให้นายเรือกำปั่นลำใดที่จอดเทียบท่าขนสินค้าหรือท่าขึ้นเคลื่อนเรือออกจากท่า เว้นไว้แต่ในเวลาที่ยังค้างน้ำ ร่องน้ำ ช่องน้ำ หรือสายทางเรือเดินอันเป็นท้องที่นั้นวางไม่มีเรืออื่นแล่นเข้าออก

มาตรา ๑๐๐ นายเรือกำปั่นลำใดที่กำลังเข้าหรือออกที่เขตท่าหรือช่องแคบ ต้องลดฝีเท้าเรือให้เดินช้าลงพอสมควรแก่การเดินเรืออย่างระวาง และอย่างป้องกันเหตุอันตรายแก่เรือนั่นเอง

มาตรา ๑๐๑ บรรดาเรือกลไฟเมื่อเดินเข้าคลอง หรือเข้าไปเทียบท่าจอด หรือเข้าแอบข้างเรือลำอื่นก็ดี นายเรือต้องให้เรื่อนั้นแล่นโดยช้าไม่เร็วกว่าชั่วโมงละสี่ไมล์ และเมื่อแล่นข้ามทางสำหรับเรือเดินขึ้นล่องต้องระวางอย่าให้เป็นที่กีดขวางแก่การเดินเรือในทางนั้น และห้ามมิให้แล่นผ่านหัวเรือกำปั่นไฟที่กำลังเดินขึ้นหรือล่องอยู่นั้นภายในระยะร้อยเมตร

มาตรา ๑๐๒ นายเรือทุก ๆ คน ต้องใช้ความระวังโดยเต็มสติปัญญาสามารถ เพื่อมิให้เกิดเหตุอันตรายขึ้นแก่เรือที่ตนเดิน หรือแก่เรืออื่น หรือแก่สมบัติอย่างใด ๆ และถ้ามีเหตุอันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในเวลาที่ยังค้างเดินเรืออยู่นั้น นายเรือต้องรีบทำหนังสือรายงานต่อเจ้าท่าให้ทราบ ถ้าเรือลำนั้นยังไม่ออกไปจากเขตท่าในทันใดถัดเวลาที่เกิดเหตุอันตรายนั้น ให้ยื่นรายงานนั้นภายในเวลาสี่ชั่วโมงถัดเวลาที่เกิดเหตุ ถ้าและเรือลำนั้นจะออกไปจากเขตท่าจะนั้น ต้องเอารายงานซึ่งจะต้องมีสำเนาคัดจากสมุดจดหมายเหตุสำหรับตาดฟ้าและห้องเครื่องจักรติดไปด้วยนั้นส่งยังเจ้าท่าโดยทางไปรษณีย์จากสถานีไปรษณีย์ที่แรกจะไปส่งได้โดยสะดวก หรือส่งไว้กับเจ้าพนักงานศุลกากรที่เมืองสมุทรปราการก็ได้

มาตรา ๑๐๓ นายเรือคนใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๙๙,

๑๐๐, ๑๐๑ และ ๑๐๒ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๔ เรือกลไฟเล็กและเรือยนต์ทุกลำ เมื่อเวลาเดินต้องมีโคมไฟสีขาวไว้ข้างแคมขวาดวงหนึ่ง โคมไฟสีแดงข้างแคมซ้ายดวงหนึ่ง และโคมไฟสีขาวอย่างแจ่มแฉวนไว้ในที่เด่นสูงจากดาดฟ้า ให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๕ เรือทุกลำและแพไม้ทุกแพที่ทอดสมอหรือผูกอยู่กับหลัก หรือกำลังเดินหรือล่องอยู่นั้น ต้องแขวนโคมไฟสีขาวดวงหนึ่งไว้ในที่เด่นให้เห็นได้จากทุกทิศ แต่ถ้าจอดผูกเทียบอยู่กับฝั่งแม่น้ำไม่จำเป็นต้องมีโคมไฟไว้เช่นนี้ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๖ เรือลำเสียงและเรือโป๊ะจ้ายทุกลำ ถ้าเป็นเรือที่เดินด้วยเครื่องจักรอย่างเรือไฟ ต้องมีโคมไฟเหมือนอย่างที่มีบัญญัติไว้สำหรับเรือกลไฟ ถ้าเป็นเรือเดินด้วยใบฉนั้นต้องใช้โคมไฟตามอย่างที่มีบัญญัติไว้สำหรับเรือใบที่กำลังเดิน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๗ เรือทุกลำที่อยู่ในพวงที่กำลังเดินหรือทอดสมออยู่ก็ดี ต้องจุดโคมไฟสีขาวไว้ในที่เด่นแลเห็นง่าย ในระหว่างเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนพระอาทิตย์ขึ้น เพื่อให้เป็นที่สังเกตได้ชัดว่าหมู่เรือที่พวงนั้นยาวและกว้างเท่าใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๘ ที่ตำบลสำเภาจมน้ำเจ้าพระยานั้น เมื่อมีเรือกำปั่นสองลำแล่นมาจะสวนกัน ถ้าเห็นว่าจะสวนกันที่ตรงหรือเกือบตรงข้างเรือทวนไฟหมายตำบลสำเภาจมน้ำ ให้เรือลำที่ทวนน้ำนั้นหยุดหรือรอแล่นช้า ๆ จนกว่าเรืออีกลำหนึ่งจะได้แล่นพ้นเรือทวนไฟนั้นโดยเรียบร้อยแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐๙ เรือโป๊ะจ้ายและเรือใบทุกอย่าง เมื่อแล่นก้าวขึ้นล่องตามลำแม่น้ำหรือตามช่องแคบ ถ้ามีเรือกลไฟลำใดเดินอยู่ในปากน้ำหรือร่องที่ไม่ผิดหรือเดินแอบแฝงอย่างใกล้ชิดพอสมควรแก่ที่จะไม่ให้เป็นอันตรายแก่เรือลำนั้น ห้ามมิให้เรือที่แล่นก้าวขึ้นแล่นผ่านตัดหน้าเรือหรือแล่นก้าวใกล้ตัดหน้าเรือกลไฟนั้นเป็นอันขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ในแม่น้ำหรือในช่องน้ำที่แคบห้ามมิให้เรือกลไฟเล็กหรือเรือยนต์พยายามแล่นผ่านหน้าเรือกำปั่นไฟโดยอาจให้เกิดโดนกันขึ้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๐ นายเรือคนใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๐๔, ๑๐๕, ๑๐๖, ๑๐๗, ๑๐๘ และ ๑๐๙ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือนหรือปรับไม่เกินพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับด้วยกันทั้งสองสถาน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ค) ว่าด้วยเรือถอยออกจากอู่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๑๑ ในตอนลำน้ำเจ้าพระยาซึ่งเรือเดินทะเลเดินได้นั้น เมื่อมีเรือลำใดกำลังถอยออกจากอู่หรือถอยลงจากท่าลาดในเวลากลางวันต้องมีทวนรูปกลมสีดำลูกหนึ่งซีกขึ้นไว้ที่เสา หรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ที่เด่นแห่งหนึ่งซึ่งที่ปากอู่หรือท่าลาดนั้น ให้เรือต่าง ๆ ที่เดินขึ้นลงในแม่น้ำแลเห็นได้ชัด เมื่อก่อนหน้า จะถอยออกจากอู่หรือท่าลาดให้ชักลูกทวนขึ้นไว้เพียงครึ่งเสา เมื่อกำลังถอยออก ให้ชักขึ้นถึงปลายเสา ถ้าเป็นเวลาค้าคืนให้ใช้โคมไฟสีแดงแทนและทำอย่างวิธีเดียวกันกับลูกทวนสีดำ

มาตรา ๑๑๒ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตราที่ว่ามานี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยทวนและเครื่องสำหรับผูกจอดเรือ

มาตรา ๑๑๓ ห้ามมิให้ผู้ใดมีหรือวางทวนหรือเครื่องสำหรับผูกจอดเรือในน่านน้ำ แม่น้ำหรือท่าเลทอดสมจอดเรือใด ๆ เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และโดยต้องถือและกระทำตามข้อบังคับกำกับอนุญาตและต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่นั้นจะกำหนด แต่บัญญัติที่ว่านี้ไม่ใช้ตลอดถึงทวนและเครื่องหมายหรือเครื่องผูกจอดเรือของกระทรวงทหารเรือ ซึ่งจอดไว้ชั่วคราวในลำน้ำสำหรับการตรวจเซอร์เวย์ทำแผนที่

มาตรา ๑๑๔ ห้ามมิให้ผู้ใดเอาเรือเก็บสินค้าหรือเรือชนิดใด ๆ ที่คล้ายเรือเก็บสินค้า ซึ่งใช้เป็นเรือทวนหรือสำหรับบรรทุกสิ่งของต่าง ๆ ทอดสมอยู่เป็นการประจำในน่านน้ำ ลำแม่น้ำ หรือท่าเลทอดสมจอดเรือตำบลใด ๆ เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่และโดยต้องถือและกระทำตามข้อบังคับกำกับอนุญาตและต้องเสียค่าธรรมเนียมตามที่เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่นั้นจะกำหนด

มาตรา ๑๑๕ ทวนหรือเครื่องสำหรับผูกจอดเรือ ซึ่งจะได้อนุญาตตามความในมาตรา ๑๑๓ นั้น ให้ใช้สำหรับเรือของผู้ที่ได้รับอนุญาตฝ่ายเดียว ถ้าเรืออื่นจะอาศัยใช้ผูกจอด ต้องได้รับอนุญาตของผู้นั้นก่อนจึงทำได้

มาตรา ๑๑๖ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๑๓, ๑๑๔ และ ๑๑๕ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท และอาจจะต้องถูกบังคับให้รื้อถอนทวนหรือเครื่องสำหรับผูกจอดเรือที่เกี่ยวข้องนั้นโดยเสียเงินของตนเองด้วย

(ค) ว่าด้วยการล่องลำลำแม่น้ำ

มาตรา ๑๑๗ ภายในมณฑลกรุงเทพฯ ห้ามเป็นอันขาดมิให้ผู้ใดทำสิ่งใดที่เป็นการล่องลำในลำแม่น้ำเจ้าพระยา นอกจากได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า หรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่

มาตรา ๑๑๘ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ในมาตรา ๑๑๗ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท และให้บังคับให้รื้อถอนสิ่งที่เป็นเครื่องล่องลำ

นั้น ภายในเวลาที่จะกำหนดและโดยเสียเงินของตนเอง ถ้าและขัดขืนมิทำตามคำสั่งให้รื้อถอนฉะนั้น ให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการรื้อถอน โดยคิดเอาค่าใช้จ่ายในการนั้นแก่ผู้ที่มีความผิด

(ข) ว่าด้วยการทิ้งอับเฉาลงในลำแม่น้ำ, เขตท่า หรือในท่าเลทอดสมจอดเรือ

มาตรา ๑๑๙ ผู้ใดมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ถ้าและผู้ นั้นเอาหินหรือกรวดหรืออับเฉา หรือโคลนดิน หรือของอย่างใด ๆ ทั้งลงในร่องน้ำหรือใกล้เคียงร่องน้ำ ที่สันดอนปากน้ำแม่น้ำใด ๆ ที่เรือเดินได้ก็ดี หรือทั้งลงในแห่งหนึ่งแห่งใดในลำแม่น้ำเช่นนั้น หรือใน เขตท่าหรือในท่าเลทอดสมจอดเรือตำบลใด ๆ ก็ดี ท่านว่าผู้นั้นมีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็น เงินไม่เกินกว่าพันบาท และต้องใช้เงินค่าใช้จ่ายที่เจ้าพนักงานต้องเสียในการขนสิ่งเหล่านั้นให้พ้นจาก ตำบลนั้น ๆ ด้วย

มาตรา ๑๒๐ ห้ามมิให้ผู้ใดขุดดินในลำน้ำตอนใต้หลักเขตทิศเหนือของเขตท่า กรุงเทฯ หรือในเขตท่าหรือท่าเลทอดสมจอดเรือตำบลใด ๆ เว้นไว้แต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าหรือ จากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ถ้าผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับในมาตรานี้ประการใด ท่านว่ามีความผิดต้อง ระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท และต้องใช้เงินค่าใช้จ่ายที่เจ้าพนักงานต้องเสียเพราะเหตุ ความละเมิดนั้นด้วย

(ง) ว่าด้วยเรือที่เป็นอันตรายลง ฯลฯ

มาตรา ๑๒๑ เมื่อมีเรือใหญ่หรือเรืออย่างใด ๆ เป็นอันตรายหรือจมลงในร่อง น้ำที่เรือเดินได้ตำบลใด ๆ โดยอุบัติเหตุหรือเหตุอย่างใด ๆ ก็ดี ท่านว่าเป็นหน้าที่ของเจ้าของเรือที่เป็น อันตรายลงเช่นนั้น ที่จะต้องจัดการหมายที่ ๆ เรือจมนั้นโดยพลัน ด้วยเครื่องหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เห็นสมควร สำหรับเป็นที่สังเกตทั้งเวลากลางวันและเวลากลางคืน ไปจนกว่าจะได้รื้อขึ้นเรือที่จมจากที่นั้น และท่านว่าการรื้อขึ้นนี้เป็นหน้าที่ของเจ้าของเรือนั้นต้องลงมือ กระทำโดยพลันและโดยความรีบร้อนตามสมควร

ถ้าและเจ้าของเรือที่จมในร่องน้ำทางเรือเดินตำบลใดละเลยมิได้ทำเครื่องหมายลงไว้ ในที่ ๆ เรือจมตั้งที่วามาแล้ว ท่านว่าให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่จัดการให้มีเครื่องหมายอย่าง ใดอย่างหนึ่งตามที่เห็นสมควรลงไว้เป็นเครื่องสังเกตสำหรับให้ชาวเดินเรือมีความระวัง แล้วเรียกเอา เงินค่าที่ต้องใช้จ่ายไปเท่าใด ในการทำเครื่องหมายจากผู้เป็นเจ้าของเรือที่จมนั้นได้

อนึ่งเมื่อการเดินเรือในเขตท่า หรือในแม่น้ำที่เรือเดินได้ตำบลใดเกิดความขัดขวาง หรือน่ากลัวเกิดอันตรายเพราะมีเรืออย่างหนึ่งอย่างใดจมอยู่ หรือเพราะมีสิ่งกีดขวางอย่างอื่น ๆ ที่ คล้ายกันและเจ้าพนักงานได้บอกกล่าวตามสมควรแก่เจ้าของหรือแก่ผู้แทนเจ้าของเรือจมหรือสิ่งที่กีด ขวางนั้นแล้ว เจ้าของมิได้จัดการอย่างใด ท่านว่าให้เจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่มีอำนาจรื้อ ทำลาย, ขน, ขาย หรือกระทำอย่างใด ๆ แก่เรือที่จมหรือสิ่งที่กีดขวางนั้นได้ และให้เรียกเงินค่าที่ได้ใช้ จ่ายไปในการนั้น ๆ จากเจ้าของเรือที่จมหรือสิ่งที่กีดขวางนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(จ) ว่าด้วยแตรหวีดเป่าด้วยแรงสติม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๒ ห้ามมิให้เรือกำปั่นไฟหรือเรือกลไฟเล็กที่ทอดสมออยู่ที่ใด หรือกำลังเดินอยู่ที่ใด เป่าแตรหวีดนอกจากเฉพาะสำหรับความสะดวกในการเดินเรือ หรือเพื่อป้องกันมิให้โดนกันกับเรืออื่นและเสียงแตรที่เป่าขึ้นนั้นห้ามมิให้เป่านานเกินกว่าสมควร ข้อบังคับที่ว่านี้ให้ใช้ได้สำหรับแตรเรือยนต์เหมือนกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๓ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ ห้ามมิให้เรือลำใดใช้แตรที่มีเสียงห้าว หรือเสียงครางครวญ เว้นไว้แต่เรือมาจากต่างประเทศที่ไม่มีแตรอย่างอื่นนอกจากอย่างนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการยิงปืน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๔ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ นอกจากได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า หรือจากเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ห้ามมิให้ผู้ใดยิงปืนจากเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใดเป็นอันตราย เว้นไว้แต่สำหรับเป็นเครื่องสัญญาณว่ามีเหตุร้ายเกิดขึ้นแก่เรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ว่าด้วยการตีกองตี่ซ้องและจุดดอกไม้เพลิง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๕ ภายในเขตท่ากรุงเทพฯ และนอกจากได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ ห้ามมิให้ผู้ใดตีกอง ตี่ซ้อง ปลอยหรือจุดดอกไม้เพลิงในระหว่างเวลาตั้งแต่ ๔ ทุ่มถึงเวลาย่ำรุ่งเป็นอันตราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๖ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๒๒,๑๒๓,๑๒๔ และ ๑๒๕ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(ฉ) ว่าด้วยทรัพย์สินของที่ลี้มไว้ในเรือและทรัพย์สินของที่ลอยพลัดอยู่ในแม่น้ำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๗ เมื่อมีทรัพย์สินของอย่างใดของคันโดยสารหรือของคนอื่นลี้มไว้ในเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใด และนายเรือลำนั้นไม่สามารถที่จะคืนให้แก่เจ้าของได้ ท่านว่าให้เอาไปส่งไว้ยังโรงพักกองตระเวนที่ตั้งอยู่ใกล้ และทำคำชี้แจงเหตุที่เกี่ยวข้องยื่นไว้ด้วย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๒๘ ผู้ใดพบและเก็บทรัพย์สินของในแม่น้ำ อันเป็นของ ๆ คนอื่นที่หายไป เช่น ไม้ซุงหรือไม้กระดานที่เป็นของพลัดจากแพหรือเรือหรือสิ่งของอย่างอื่น ท่านว่าต้องนำส่งไว้ยัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

โรงพักกองตระเวนที่ตั้งอยู่ใกล้

มาตรา ๑๒๙ เมื่อมีทรัพย์สินของมาส่งไว้ตั้งนั้น กองตระเวนต้องคืนให้แก่เจ้าของ ถ้าหากรู้จักตัว ถ้าหาเจ้าของไม่ได้ ก็ให้ประกาศโฆษณาไว้เมื่อพ้นกำหนดเวลา ๓ เดือนไปแล้ว ท่านว่าให้ขายทรัพย์สินของนั้นโดยวิธีขายทอดตลาด ขายได้เงินเท่าใด ให้ชักไว้ร้อยละสิบสำหรับผู้ที่พบและเก็บทรัพย์สินของนั้น ๆ เหลือจากนั้นให้ส่งไว้เป็นของรัฐบาล แต่ในการที่จะคืนให้เจ้าของก็ดี หรือจะขายทอดตลาดก็ดี ท่านให้กองตระเวนสืบให้ทราบเสียก่อนว่าทรัพย์สินของนั้น ๆ จะต้องเสียภาษีศุลกากรหรือไม่

มาตรา ๑๓๐ ผู้ใดละเมิดต่อข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใดในมาตรา ๑๒๗,๑๒๘ และ ๑๒๙ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

(ข) ว่าด้วยคำเตือนสำหรับนายเรือกำปั่น

มาตรา ๑๓๑ เมื่อเวลาอนุญาตให้ลูกเรือลาพัก นายเรือควรชี้แจงแก่ลูกเรือให้ทราบ ว่าเวลาขึ้นบกอย่าให้มีผิดที่มีฝักหรืออาวุธที่อาจทำอันตรายได้อย่างอื่น ๆ เช่น ลูกดิ่ง ฯลฯ ติดตัวไปด้วยเป็นอันขาด

ตามความในมาตรา ๓๓๕ ข้อ ๒ แห่งประมวลกฎหมายลักษณะอาญา ท่านว่าถ้าผู้ใดมีอาวุธอย่างใดเช่นว่ามานั้น เข้าไปในถนนหรือสาธารณะสถาน กองตระเวนมีอำนาจที่จะจับกุมผู้นั้นได้ และถ้าพิจารณาเป็นสัตย์ต่อหน้าศาลให้ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสิบสองบาท และให้ปรับอาวุธนั้นเสียด้วย

มาตรา ๑๓๒ นายเรือกำปั่นทุกคนต้องกระทำตามบังคับและคำสั่งที่สมควรทุกอย่างของเจ้าท่า ในการที่จะให้เคลื่อนหรือย้ายเรือที่ตนควบคุมอยู่นั้นไปยังที่ใด ๆ

มาตรา ๑๓๓ ห้ามมิให้พาเอาศพเข้ามาในน่านน้ำไทยจากเมืองท่าต่างประเทศ นอกจากศพที่มีหีบหรือเครื่องหุ้มห่ออย่างมิดชิดแน่นหนาไว้ไม่ได้ และมีหนังสือใบพยานกำกับศพมาด้วยฉบับหนึ่งชี้แจงว่าตายด้วยเหตุอะไรเป็นหนังสือใบพยานที่แพทย์ซึ่งมีวุฒิสมควรตามกฎหมายได้ทำให้และกงสุลไทยในเมืองท่าที่มาจากนั้น ได้ลงชื่อเป็นพยานหรือถ้าไม่มีกงสุลไทย เจ้าพนักงานฝ่ายศุลกากรได้ลงชื่อเป็นพยาน เมื่อศพมาถึงน่านน้ำไทย นายเรือต้องรีบแจ้งความให้ผู้นำร่อง เจ้าท่า หรือเจ้าพนักงานแพทย์ศุขาทราบโดยพลัน

ภาคที่ ๒

ข้อบังคับสำหรับออกใบอนุญาตการใช้และการควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ

หมวดที่ ๑

ว่าด้วยข้อบังคับทั่วไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๓๔ เรือกำปั่นต่างประเทศที่ไม่ต้องด้วยพระราชบัญญัตินี้ ต้องเป็นเรือที่ประกอบไปด้วยลักษณะดังต่อไปนี้ คือ :-

- (๑) เป็นเรือที่ได้จดทะเบียนในเมืองท่าต่างประเทศ และ
- (๒) เดินอยู่ในระหว่างเมืองท่าต่างประเทศกับน่านน้ำไทย และ

(๓) มีหนังสือใบพยานการตรวจเรือลำนั้น ซึ่งยังไม่หมดอายุ และเป็นหนังสือใบพยานที่เจ้าพนักงานต่างประเทศผู้มีหน้าที่ในส่วนนั้นได้ออกให้ และชี้แจงว่าเป็นเรืออันสมควรเดินทะเลได้ และบอกกำหนดเวลาที่สมควรเดินทะเลได้เช่นนั้น

มาตรา ๑๓๕ นอกจากเรือกำปั่นต่างประเทศอย่างที่ว่าไว้ในมาตรา ๑๓๔ บรรดาเรือกำปั่นไฟและเรือเล็กต่าง ๆ ที่ใช้เดินอยู่ในน่านน้ำไทยภายในเขตท่ากรุงเทพฯ และบรรดาเรือกลไฟที่เดินรับจ้างหรือรับคนโดยสารหรือรับจ้างจูงเรือในมณฑลกรุงเทพฯ มณฑลนครสวรรค์ มณฑลพิษณุโลก มณฑลปราจีนบุรี มณฑลนครไชยศรี และมณฑลราชบุรีนั้น ต้องรับใบอนุญาตดังกล่าว

มาตรา ๑๓๖ บัญญัติว่าด้วยการออกใบอนุญาตสำหรับเรือต่าง ๆ นั้นจะประกาศเป็นการพิเศษให้ใช้ในมณฑลอื่น ๆ นอกจากที่นำมาแล้วเมื่อใดก็ได้

มาตรา ๑๓๗ เรื่องราวขอรับใบอนุญาต หรือขอเปลี่ยนใบอนุญาตนั้น ต้องยื่นต่อเจ้าท่า และต้องเขียนด้วยกระดาษแบบพิมพ์ที่มีไว้สำหรับ และเวลายื่นเรื่องราวผู้ขอใบอนุญาตต้องนำเงินประมาณไม่ต่ำกว่ากึ่งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมสำหรับออกใบอนุญาตนั้นมาวางไว้ด้วย

มาตรา ๑๓๘ เมื่อเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตวินิจฉัยโดยเหตุอันสมควรเห็นว่าเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดมีความพิทักษ์รักษาและความสะอาดเรียบร้อยไม่พอเพียงสำหรับการที่ใช้กันอยู่หรือที่คิดจะใช้นั้นก็ดี หรือว่าผู้ที่ได้รับอนุญาตหรือคนประจำเรือลำใดได้ประพฤติไม่เรียบร้อยอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าถ้าเป็นเรือที่ยังไม่มีใบอนุญาตเจ้าพนักงานผู้นั้นมีอำนาจที่จะไม่ยอมออกใบอนุญาตให้ ถ้าเป็นเรือที่มีใบอนุญาตแล้วเจ้าพนักงานมีอำนาจที่จะเรียกคืนและรับใบอนุญาตนั้นได้

มาตรา ๑๓๙ เมื่อเห็นว่าเรือกำปั่นลำใดมีความไม่สมประกอบหรือไม่เป็นที่น่าไว้วางใจสำหรับการเดินทาง ที่จะใช้เรื่อนั้นในทางทะเลหรือทางแม่น้ำ ท่านว่าเจ้าพนักงานออกใบอนุญาตมีอำนาจที่จะกักเรื่อนั้นไว้และบังคับให้เปลี่ยนแก้และซ่อมแซมเรื่อนั้นเสียให้มั่นคงเรียบร้อย

มาตรา ๑๔๐ ถ้าเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใดที่เจ้าพนักงานไม่ยอมออกใบอนุญาตหรือเรียกคืนใบอนุญาตหรือกัก ตามบัญญัติในมาตรา ๑๓๙ เป็นเรือของคนในบังคับศาลกงสุลต่างประเทศศาลใดศาลหนึ่ง ท่านว่าถ้าจะร้องอุทธรณ์ก็ให้มีอำนาจขอธรรมที่จะร้องต่อศาลนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๔๑ ใบอนุญาตที่ออกให้สำหรับเรือที่เจ้าของเป็นคนในบังคับศาลกงสุลต่างประเทศศาลใดศาลหนึ่งนั้น ก่อนที่จะใช้ได้ผู้รับใบอนุญาตต้องนำใบอนุญาตให้กงสุลของประเทศของตนลงชื่อประทับตราให้เห็นด้วยเสียก่อน

มาตรา ๑๔๒ ใบอนุญาตทุกฉบับต้องมีเลขลำดับประจำ และต้องมีคำชี้แจงว่าใช้ได้ชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่วันเดือนปีใด ถึงวันเดือนปีใด ถ้าเป็นใบอนุญาตสำหรับเรือไฟ ให้ใช้กระดาษแบบพิมพ์ตามแบบ (๔) ท้ายพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๓ การออกใบอนุญาตหรือการเปลี่ยนใบอนุญาตนั้น ให้ทำได้โดยเรียกค่าธรรมเนียมตามที่บัญญัติไว้ในหมวดที่ ๓ ที่ ๔ ที่ ๕ แห่ง ภาคที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔๔ ใบอนุญาตนั้นให้ใช้ได้ชอบด้วยกฎหมายมีกำหนดไม่เกินกว่าสิบสองเดือน

มาตรา ๑๔๕ ใบอนุญาตนั้นจะสับเปลี่ยนกันใช้ไม่ได้ แต่ถ้าในระหว่างที่ใบอนุญาตยังไม่หมดอายุ เรือนั้นได้เปลี่ยนเจ้าของกันไปแล้วก็ให้จัดการโอนกรรมสิทธิ์กันได้ แต่ต้องแจ้งความให้เจ้าท่าทราบด้วย เพื่อเจ้าท่าจะได้แก้ไขใบอนุญาตเปลี่ยนชื่อในบัญชีทะเบียนไว้เป็นสำคัญโดยเรียกค่าธรรมเนียม ถ้าเป็นเรือเล็กเรือบรรทุกสินค้า หรือเรือเปิดทะเล ฯลฯ เป็นเงินหนึ่งบาท ถ้าเป็นเรือนอกจากที่วามานี้เป็นเงินห้าบาท

มาตรา ๑๔๖ เมื่อยังไม่ได้จัดการโอนในทะเบียนและในใบอนุญาตตามที่บังคับไว้ในมาตรา ๑๔๕ ท่านว่าผู้ที่จะโอนนั้น ต้องคงเป็นผู้รับผิดชอบอยู่ก่อนตามบัญญัติในมาตรา ๒๙๘ และ ๒๙๙ และให้ถือว่าการโอนนั้น ยังใช้โดยชอบด้วยกฎหมายไม่ได้สำหรับคนผู้อื่นที่ยังไม่รู้ในเรื่องการโอนนั้น

มาตรา ๑๔๗ ถ้าในระหว่างอายุใบอนุญาตฉบับใด กระดาษใบอนุญาตนั้นลบเลือนจนอ่านไม่ชัดก็ดี หรือสูญหายไปก็ดี ท่านห้ามมิให้ใช้เรือลำนั้น จนกว่าเจ้าท่าจะได้ออกสำเนาใบอนุญาตฉบับใหม่ให้ ถ้าเป็นการที่สูญหายจะขอใหม่ ให้ยื่นเรื่องราวเป็นลายลักษณ์อักษร

มาตรา ๑๔๘ ใบอนุญาตฉบับใหม่ที่ออกให้แทนเช่นว่ามานั้น ให้มีอักษรว่า “สำเนาใบอนุญาต” เขียนลงไว้เป็นสำคัญ และให้ใช้ได้ชอบด้วยกฎหมายเพียงกำหนดเวลาที่ฉบับเดิมยังไม่หมดอายุ

มาตรา ๑๔๙ การออกสำเนาใบอนุญาตนั้น ให้ออกโดยเรียกเงินค่าธรรมเนียม ถ้าสำหรับเรือเล็กเรือบรรทุกสินค้า หรือเรือเปิดทะเล ฯลฯ เป็นเงินหนึ่งบาท ถ้าเป็นเรือนอกจากที่วามานี้เป็นเงินห้าบาท

มาตรา ๑๕๐ ผู้ที่ควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใด ที่ได้จดทะเบียนแล้ว ต้องรักษา

ใบอนุญาตไว้ในเรื่อนั้นเสมอ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๑ ผู้ที่ควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดที่เป็นเรือต้องจดทะเบียนนั้น เมื่อเจ้าพนักงานออกใบอนุญาต หรือเจ้าพนักงานกองตระเวนหรือเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่า หรือผู้ที่เช่าเรือลำนั้นมีความประสงค์จะขอตรวจดูใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้นแล้ว ผู้ควบคุมต้องนำมาแสดงให้เห็นปรากฏ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๒ ผู้ใดเป็นผู้ควบคุมเรือกำปั่นและเรือเล็กลำใดที่มีใบอนุญาตหรือยังไม่มีใบอนุญาตก็ดี ถ้าและผู้นั้นรู้อยู่แล้วเอาใบอนุญาตสำหรับเรือลำอื่นออกแสดง หรือใช้ประหนึ่งว่าเป็นใบอนุญาตสำหรับเรือลำของตนไซ้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน หรือปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วทั้งสองสถาน และผู้ใดแสวงหาใบอนุญาตมาสำหรับการเช่นว่ามาแล้วในมาตรานี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษดุจกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๓ ห้ามมิให้เรือกำปั่นลำใดเอาชื่อของเรือลำอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วมาใช้ ถ้าและเรือกำปั่นลำใดที่ขอรับใบอนุญาตมีชื่อพ้องกันกับเรือลำอื่น เจ้าท่าต้องขอให้ผู้ที่ยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตนั้นเปลี่ยนชื่อเรือเป็นอย่างอื่น และให้ยับยั้งการออกใบอนุญาตไว้จนกว่าจะได้เปลี่ยนชื่อเรือนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๔ เจ้าของเรือกำปั่นลำใดจะเปลี่ยนชื่อเรือที่จดทะเบียนไว้แล้ว ท่านว่าต้องนำชื่อใหม่ไปจดทะเบียนโดยพลันและเสียค่าธรรมเนียมจดทะเบียนเป็นเงินสองบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๕ ห้ามมิให้เรือกลไฟลำใดบรรทุกทุกคนโดยสารมากกว่าจำนวนที่แจ้งในใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๖ เรือกำปั่นลำใดจะใช้ธงพิเศษสำหรับเป็นเครื่องหมายของเจ้าของ หรือใช้เครื่องหมายอย่างใดที่ปล้องเรือก็ดี ต้องได้จดทะเบียนธงหรือเครื่องหมายนั้นไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่า และอธิบายลงไว้ในใบอนุญาตสำหรับเรือเสียก่อนจึงให้ใช้ได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๗ ตัวเลขและตัวอักษรที่เป็นส่วนของชื่อและเลขลำดับที่พระราชบัญญัตินี้บังคับให้เขียนด้วยสี หรือให้ติดหรือสลักลงไว้ที่เรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ นั้น จะต้องเป็นเลขหรืออักษรขนาดเท่าใด ต้องแล้วแต่เจ้าท่าจะเห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๘ เจ้าท่า,เจ้าพนักงาน กองตระเวน,เจ้าพนักงานกรมเจ้าท่าคนใดก็ดี ย่อมมีอำนาจโดยพระราชบัญญัตินี้ ที่จะขึ้นไปและตรวจบนเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใด ๆ ได้ทุกลำ เพื่อให้ทราบวาเรือนั้นได้รับอนุญาตสำหรับเรือแล้วหรือไม่ และเพื่อให้ทราบว่าได้มีความละเมิดต่อข้อบังคับในพระราชบัญญัตินี้ หรือในกฎข้อบังคับอย่างใด ๆ ซึ่งเจ้าท่าได้ออกโดยชอบด้วยกฎหมายอย่างหนึ่งอย่างใดหรือไม่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๕๙ สิ่งของอย่างใด ๆ ที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้แม้จะเป็นจำนวน
 อย่างน้อยสักเพียงใดก็ดี ท่านห้ามมิให้บรรทุกไปในเรือกำปั่นหรือเรือเล็กลำใดพร้อมกันกับคนโดยสาร
 เว้นไว้แต่เรือลำนั้น ๆ ได้จัดที่ไว้เป็นพิเศษในตอนใต้ตาดฟ้าสำหรับบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมและ
 น้ำมันเบนซิน และถ้าเจ้าท่าเห็นเป็นการสมควรแล้ว จึงให้บรรทุกของสองอย่างนั้นไปด้วยได้ แต่
 ข้อบังคับในมาตรานี้ท่านว่าไม่ต้องถือเป็นการห้าม คนโดยสารคนใดที่จะพาอาวุธปืนของตนกับเครื่อง
 กระสุนปืนมีจำนวนอันสมควรสำหรับใช้เองไปด้วยในเรือได้

มาตรา ๑๖๐ ถ้านายเรือกำปั่นหรือเรือลำใดที่ได้รับใบอนุญาตแล้วไม่มีสิ่งของและ
 เครื่องประกอบ สำหรับเรือไว้ในเรือลำนั้นโดยบริบูรณ์ตามกฎหมายข้อบังคับการตรวจเซอร์เวย์เรือ ท่านว่า
 มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

มาตรา ๑๖๑ นอกจากที่บัญญัติไว้โดยเฉพาะ ท่านว่าบรรดาความผิดต่อข้อบังคับ
 ใดๆ ที่กำหนดไว้ในภาคที่ ๒ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ให้ผู้กระทำผิดต้องระวางโทษปรับเป็น
 เงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

หมวดที่ ๒
 การตรวจเซอร์เวย์เรือ

มาตรา ๑๖๒ การที่จะออกใบอนุญาตหรือเปลี่ยนใบอนุญาตใหม่แทนฉบับเดิมให้แก่

(๑) เรือกลไฟลำใดก็ดี

(๒) เรือโป๊ะจ่าย, เรือลำเลียง, เรือเปิดทะเล ฯลฯ เรือสำเภาและเรือใบเดินทะเล

อย่างอื่น ๆ ลำใดก็ดี ท่านว่าให้กระทำได้ ต่อได้เห็นหนังสือสำคัญรายงานการตรวจเรือ ซึ่งเจ้าพนักงาน
 ของรัฐบาลผู้ตรวจเรือที่เจ้าท่าได้แต่งตั้งขึ้น ได้ทำให้ไว้ แสดงว่าเรือลำนั้นได้รับความตรวจตราตาม
 ระเบียบ และปรากฏว่าเป็นเรือมีความสมประกอบทุกอย่างสำหรับการที่ใช้เรือในชั่วระหว่างเวลา
 สิบสองเดือน หรือน้อยกว่าสิบสองเดือน โดยถูกต้องตามกฎหมายข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

มาตรา ๑๖๓ กฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ที่ได้อ้างถึงในพระราชบัญญัตินี้
 คือกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ ซึ่งพระราชบัญญัตินี้ให้อำนาจแก่เจ้าท่าให้ออกได้ตามครั้งคราว
 โดยได้รับอนุญาตเสนาบดีกระทรวงนครบาล และกฎข้อบังคับนั้นท่านว่าให้ลงมือใช้ได้ตั้งแต่วันที่ได้
 ประกาศไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่าเป็นต้นไป

มาตรา ๑๖๔ ผู้ยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาตสำหรับเรือ ลำใด ต้องเตรียมเรือลำนั้น
 ไว้ให้เจ้าพนักงานตรวจตามระเบียบกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ และต้องแจ้งให้เจ้าพนักงาน
 ผู้ตรวจทราบว่าจะตรวจเรือลำนั้นได้เมื่อใด และในที่ไหน

มาตรา ๑๖๕ ค่าธรรมเนียมการตรวจนั้น ต้องเสียตามพิกัดที่กำหนดไว้ในกฎ
 ข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวดที่ ๓

ว่าด้วยเรือกลไฟทุกอย่าง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖๖ เรือกลไฟทุกลำต้องมีชื่อเรือเป็นอักษรไทยและอักษรฝรั่งเศสเขียนหรือติดไว้ในที่เด่นแลเห็นได้ง่ายที่หัวเรือทั้งสองแคม ถ้าเป็นเรือกลไฟเดินทะเลต้องเขียนหรือติดชื่อเรือและชื่อเมืองที่ได้จดทะเบียนเรือไว้ที่ท้ายเรือด้วย ถ้าเป็นเรือไม่มีชื่อฉะนั้น ต้องเขียนหรือติดเลขลำดับของใบอนุญาตสำหรับเรือเป็นเลขไทยและเลขฝรั่งไว้ที่หัวเรือทั้งสองแคม และห้ามมิให้เอาสิ่งใดปิดบังชื่อหรือเลขที่ว่าเป็นอันขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖๗ บรรดาเรือกลไฟสำหรับให้เช่าต้องเอาใบอนุญาตสำหรับเรือและสำเนาข้อบังคับที่บัญญัติไว้ ในหมวดนี้และในหมวดที่ ๑ ใส่กรอบแขวนไว้ในที่เด่นในเรือที่คนทั้งหลายอ่านได้ง่าย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖๘ บรรดาเรือกลไฟสำหรับให้เช่า ซึ่งมีไซเรือกลไฟเดินทะเล ต้องเขียนเลขลำดับของใบอนุญาตสำหรับเรือเป็นเลขไทยและเลขฝรั่งที่หัวเรือชนาบข้างชื่อเรือ และต้องเขียนชื่อและเลขเช่นนั้นไว้ที่ท้ายเรือด้วย จำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้นั้น ต้องเขียนหรือติดไว้ในที่เด่นแลเห็นได้ง่ายจากภายนอกทั้งสองข้างลำเรือ และห้ามมิให้เอาสิ่งใดปิดบังชื่อหรือเลขเช่นว่ามานี้เป็นอันขาด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๖๙ เนื้อที่ในเรือสำหรับให้คนโดยสารคนหนึ่ง ๆ จะต้องมีขนาดเท่าไรนั้น จะได้กำหนดไว้โดยชัดในกฎข้อบังคับสำหรับการตรวจเรือ และเรือลำใดจะยอมให้บรรทุกคนโดยสารได้กี่คนนั้น จะได้กำหนดไว้ในใบอนุญาตสำหรับเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗๐ เรือลำใดที่จะอนุญาตให้คนโดยสารขึ้นอยู่บนดาดฟ้าชั้นบนที่มีหลังคาผ้าใบได้นั้น ต้องเป็นเรือที่เจ้าพนักงานผู้ตรวจเรือได้ตรวจเป็นที่พอใจ ว่าเรือลำนั้นมีความมั่นคงสมควรที่จะให้คนโดยสารขึ้นอยู่บนดาดฟ้าชั้นนั้นได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗๑ ในเรือลำใดถ้าใช้เนื้อที่ที่กำหนดสำหรับคนโดยสารเป็นที่วางสิ่งของกินเนื้อที่มากน้อยเท่าคนโดยสารก็คน ต้องลดจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้นั้นลงไปให้สมกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗๒ ในใบอนุญาตต้องกล่าวว่า แรงสติมที่หมอน้ำของเรือนั้นควรมีหรืออนุญาตให้มีได้เพียงใดเป็นอย่างมากที่สุด ถ้าเจ้าของหรือผู้ใช้จักรหรือนายเรือกลไฟลำใดใช้แรงสติมเกินกว่าที่อนุญาตให้ใช้ก็ดี หรือเอาของหนักหรือสิ่งใดถ่วงหรือกดที่ (เซพติเวลล์) คือเครื่องสำหรับให้พ่นสติมไอน้ำเพื่อป้องกันอันตรายไว้ โดยมีควรถักดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๑๗๓ ถ้ามีอุบัติเหตุอันตรายเกิดขึ้นในเรือกลไฟลำใดแก่ลำเรือ หรือหม้อน้ำ หรือเครื่องจักร หรือแก่คนโดยสาร หรือบุคคลใด ๆ ก็ดี หรือมีอุบัติเหตุอันตราย ซึ่งเรือลำนั้นเป็นต้นเหตุก็ดี ท่านว่าต้องแจ้งความไปยังเจ้าท่าโดยพลัน

มาตรา ๑๗๔ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตนั้น ให้เรียกตามพิกัดดังต่อไปนี้ คือ
สำหรับเรือขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตัน ปีละ ๑๐๐ บาท
สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๕๐๐ ตัน แต่ไม่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตัน ปีละ ๙๐ บาท
สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๒๐๐ ตัน แต่ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ ตัน ปีละ ๖๐ บาท
สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๑๐๐ ตัน แต่ไม่ต่ำกว่า ๕๐ ตัน ปีละ ๕๐ บาท
สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๕๐ ตัน แต่ไม่ต่ำกว่า ๒๕ ตัน ปีละ ๔๐ บาท
สำหรับเรือขนาดต่ำกว่า ๒๕ ตัน ปีละ ๓๐ บาท

มาตรา ๑๗๕ การออกใบอนุญาตใหม่แทนฉบับเดิมที่หมดอายุ สำหรับเรือยนต์ขนาดยาวไม่ถึงหกเมตรที่ใช้สำหรับความสำราญหรือการกีฬา นั้น ให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่เพียงสิบห้าบาท ถ้าและเอาเรือยนต์เช่นนี้ไปใช้สำหรับการค้าขาย, การรับจ้างคนโดยสารหรือการรับจ้างบรรทุกสินค้าหรือสิ่งของฉะนั้น ท่านว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับเรือยนต์นั้น มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

มาตรา ๑๗๖ เจ้าท่าย่อมมีอำนาจที่จะกักเรือกลไฟลำใด ๆ ที่ได้รับใบอนุญาตแล้วนั้นไว้ได้ เมื่อวินิจฉัยเห็นว่าเรือลำนั้นบรรทุกเกินกว่าที่ควร หรือมีอับเฉาน้อยไม่สมควรกับเรือหรือเป็นเรือที่โคลงแคลงมาก และให้จัดการได้ตามสมควรแก่เหตุ

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยเรือใบ, เรือโป๊ะจ่าย, เรือลำเสียง, เรือเปิดทะเล, และอื่น ๆ และเรือสำเภา

มาตรา ๑๗๗ ในใบอนุญาตทุกฉบับสำหรับเรือใบ, เรือโป๊ะจ่าย, เรือลำเสียง, เรือเปิดทะเล และอื่น ๆ และเรือสำเภา นั้น ต้องชี้แจงขนาดกว้างยาว, ลึก ของเรือและเรืออาจบรรทุกของหนักได้เพียงใด

มาตรา ๑๗๘ เรือที่เข้ามาแล้วเช่นนั้นทุก ๆ ลำต้องมีเลขลำดับของใบอนุญาตสำหรับเรือเป็นเลขไทยและเลขฝรั่งเขียนด้วยสีให้อ่านได้ชัดไว้ที่หัวเรือทั้งสองแคมและที่ท้ายเรือ ห้ามมิให้เขียนเลขอื่นที่มีใช้เลขลำดับของใบอนุญาต และห้ามมิให้เอาสิ่งใดปิดบังเลขที่เขียนไว้ นั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๑๗๙ ห้ามมิให้เรือโป๊ะจ่าย, เรือลำเสียง, เรือเปิดทะเลและอื่น ๆ และเรือสำเภา มีท้องเรือปลอม หรือมีระวาง หรือที่ลับสำหรับซ่อนสินค้าหรือซ่อนบุคคล

มาตรา ๑๘๐ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือที่เข้ามาในหมวดนี้ ให้เรียกตามพิกัดดังต่อไปนี้ คือ :-

ชั้นที่ ๑-สำหรับเรือที่บรรทุกได้ ตั้งแต่ ๖,๐๐๐ หาบขึ้นไป ปีละ ๕๕ บาท

ชั้นที่ ๒-สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๖,๐๐๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ หาบ ปี

ละ ๔๕ บาท

ชั้นที่ ๓-สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๔,๐๐๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ หาบ ปี

ละ ๓๕ บาท

ชั้นที่ ๔-สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๒,๐๐๐ หาบ ปีละ ๓๐ บาท

หมวดที่ ๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยเรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็กต่าง ๆ

มาตรา ๑๘๑ ใบอนุญาตสำหรับเรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเล็กต่าง ๆ ทุกฉบับนั้น ให้ใช้ได้เพียงวันที่ ๓๑ สิงหาคมทุก ๆ ปี นับแต่วันที่ได้จดทะเบียนแล้ว

มาตรา ๑๘๒ ใบอนุญาตจะได้ออกให้ในวันใด ๆ ก็ดี ท่านว่าต้องเรียกเงินค่าธรรมเนียมเต็มตามพิกัดที่กำหนดไว้ ในมาตรา ๑๘๘ เว้นเสียแต่ถ้าเป็นใบอนุญาตออกในภายหลังวันที่ ๑ มีนาคม สำหรับเรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเล็กต่าง ๆ ที่ยังไม่เคยรับใบอนุญาตฉบับนั้น ท่านให้เรียกค่าธรรมเนียมแต่ครั้งพิกัด

มาตรา ๑๘๓ เมื่อมีผู้ยื่นเรื่องราวขอรับใบอนุญาต หรือขอเปลี่ยนใบอนุญาตใหม่ แทนฉบับเดิมที่หมดอายุ สำหรับเรือบรรทุกสินค้าหรือเรือเล็กลำใด ๆ ถ้าเจ้าท่ามีเหตุอันสมควรที่จะสงสัยว่าได้มีการละเมิดที่เกี่ยวข้องด้วยเรือนั้นเอง หรือเกี่ยวข้องกับใบอนุญาตใด ๆ สำหรับเรือนั้นไซ้ ท่านว่าเจ้าท่ามีอำนาจที่จะรอกการออกใบอนุญาตตามที่ขอ้นและกักเรือลำนั้น ๆ ไว้เพื่อไต่สวนต่อไป ถ้าและไต่สวนตกลงในชั้นที่สุดว่าไม่ควรออกใบอนุญาตให้ละนั้น ให้ถือว่าเรือลำนั้นจุทรัพย์สมบัติที่เก็บได้ตามความมุ่งหมายของบัญญัติในมาตรา ๑๒๙ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๘๔ ในใบอนุญาตสำหรับเรือบรรทุกสินค้า ต้องชี้แจงขนาดกว้างยาวและลึกของลำเรือและจำนวนน้ำหนักที่เรือ้น มีกำลังบรรทุกได้เพียงใด

มาตรา ๑๘๕ ในใบอนุญาตสำหรับเรือเล็กต่าง ๆ ที่รับจ้างบรรทุกคนโดยสาร ต้องชี้แจงจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้เรือ้นบรรทุกได้ ถ้าเป็นเรือที่ใช้ทั้งสำหรับบรรทุกสินค้าและรับจ้างบรรทุกคนโดยสารละนั้น ในใบอนุญาตต้องชี้แจงขนาดกว้างยาวและลึกของลำเรือและกำลังของเรือที่บรรทุกของหนักได้เพียงใด และจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้้นด้วย

มาตรา ๑๘๖ เรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็กต่าง ๆ ทุกลำ ที่ใช้สำหรับให้เช่าหรือรับจ้างและได้รับใบอนุญาตสำหรับเรือแล้วนั้น ต้องมีเลขลำดับของใบอนุญาตเป็นเลขไทยที่เขียนด้วยสี

อ่านได้ชัดไว้ที่หัวเรือทั้งสองแคม ห้ามไม่ให้มีเลขอย่างอื่นเขียนไว้ในที่นั้นเป็นอันขาด และต้องสลักเลข ลำดับนั้นลงไว้ในที่แลเห็นได้ง่ายในลำเรื่อนั้น ๆ ด้วย ถ้าเป็นเรือสำหรับรับจ้างบรรทุกทุกคนโดยสาร ต้อง เขียนจำนวนคนโดยสารที่อนุญาตให้บรรทุกได้นั้น ด้วยสีลงไว้ในที่แลเห็นได้ง่ายในลำเรื่อนั้นเป็นอักษร เลขไทยและเลขฝรั่ง และที่เขียนไว้เช่นนี้ห้ามมิให้เอาสิ่งใดปิดบังไว้เป็นอันขาด

มาตรา ๑๘๗ ห้ามมิให้เรือบรรทุกสินค้าและเรือเล็ก ๆ ลำใด ๆ มีท้องเรือปลอมหรือ มีที่ล้อย่างใด ๆ สำหรับซ่อนสิ่งของหรือบุคคล

มาตรา ๑๘๘ ค่าธรรมเนียมออกใบอนุญาตสำหรับเรือเช่นว่ามานี้ ให้เรียกตามพิกัด ดังต่อไปนี้ คือ

ชั้นที่ ๑- สำหรับเรือที่บรรทุกได้ ตั้งแต่ ๘๐๐ หาบขึ้นไป ปีละ ๒๕ บาท

ชั้นที่ ๒- สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๘๐๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๔๕๐ หาบ ปีละ ๒๐ บาท

ชั้นที่ ๓-สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๔๕๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ หาบ ปีละ ๑๕ บาท

ชั้นที่ ๔- สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๑๐๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๕๐ หาบ ปีละ ๑๐ บาท

ชั้นที่ ๕-สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๕๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๑๐ หาบ ปีละ ๕ บาท

ชั้นที่ ๖- สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๑๐ หาบ แต่ไม่ต่ำกว่า ๒ หาบ ปีละ ๓ บาท

ชั้นที่ ๗- สำหรับเรือที่บรรทุกได้ต่ำกว่า ๒ หาบ ปีละ ๑ บาท

ภาคที่ ๓

ข้อบังคับพิเศษ

หมวดที่ ๑

ข้อบังคับสำหรับเรือกำปั่นและเรือต่าง ๆ ที่บรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้

มาตรา ๑๘๙ คำว่าสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้นั้น ท่านหมายความว่า สิ่งของเช่น น้ำกรด, ดินประสิว, น้ำกรดกำมะถัน, ดินระเบิด, ดินปืน, ไม้ขีดไฟ, ไนโตรกลีสิริน, น้ำมันปิโตรเลียม, น้ำมันแฉับทา, น้ำมันเบนซิน และสิ่งอื่นที่อาจกระทำให้เกิดระเบิดได้

มาตรา ๑๙๐ เรือกำปั่นลำใดลวงเข้าไปในเขตท่าหรือแม่น้ำใดในประเทศไทย และมี สิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้อยู่ในลำเรือก็ดี และเรือกำปั่นลำใดที่เตรียมจะบรรทุกสิ่งของ เช่นนั้นก็ ท่านว่าต้องทอดสมอในที่ใดที่หนึ่งในเขตท่าหรือลำแม่น้ำตามที่เจ้าท่าจะชี้ให้ และห้ามมิให้ เคลื่อนเรื่อนั้นจากที่นั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๑๙๑ ท่านห้ามมิให้ถ่ายสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ออกจากเรือในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ตกจนถึงพระอาทิตย์ขึ้น นอกจากได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากเจ้าท่า

มาตรา ๑๙๒ สิ่งของที่อาจจะทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ซึ่งมีเรือกำปั่นลำใดพาเข้ามา นั้น ท่านห้ามมิให้ขนขึ้นบกในที่อื่นนอกจากที่ซึ่งเจ้าท่าจะกำหนดให้หรือ ณ ที่พักสินค้า ซึ่งได้รับใบอนุญาตให้รับสิ่งของเช่นนั้นไว้ได้

มาตรา ๑๙๓ สิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้นั้น เมื่อจะถ่ายลำเรือ ขนลงเรือ ขนขึ้นบก หรือขนจากตำบลหนึ่งไปยังตำบลอื่นโดยทางน้ำภายในเขตท่าหรือท่าเลที่ทอดสมอจอดเรือก็ดี ท่านว่าต้องบรรจุทุกในเรือที่มีประทุนหรือคาดฟ้า หรือเรือโปะจ่ายหรืออย่างอื่นและให้มีผ้าใบคลุมด้วย ถ้าเป็นน้ำมันแฉับทาหรือน้ำมันเบนซินสิ่งที่คลุมนั้นต้องทำด้วยไม้ เรืออย่างใด ๆ ที่บรรจุทุกไปเช่นนี้ ต้องชักธงสีเหลี่ยมสีแดงยาวไม่ต่ำกว่า ๘๐ เซนติเมตร กว้าง ๔๕ เซนติเมตร ขึ้นไว้เป็นสำคัญ และห้ามมิให้มีโคมไฟหรือไฟหรือสูบยาในเรือนั้นเป็นอันตราย และเรือนั้นต้องรีบไปโดยมิยั้งหรือทอดสมอ หรือหยุดพักในที่ใด ๆ นอกจากเฉพาะ ณ ตำบลสำหรับที่จะขนสิ่งของเหล่านั้นขึ้นบกโดยพลัน

มาตรา ๑๙๔ สิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ซึ่งบรรจุอยู่ในเรือกำปั่นหรือเรือโปะจ่าย หรือเรือต่าง ๆ ลำหนึ่งลำใดเมื่อเรือถึงตำบลที่จะไป และได้ปฏิบัติตามข้อบังคับของกรมศุลกากรโดยถูกต้องแล้ว ท่านว่าให้เจ้าของหรือผู้ที่ควรรับสิ่งของเหล่านั้นขนของเหล่านั้นขึ้นจากเรือและนำส่งโดยพลัน ถ้าและเจ้าของหรือผู้ที่ควรรับสิ่งของเหล่านั้นละเลยเสีย ท่านว่าเจ้าท่ามีอำนาจขอด้วยกฎหมายที่จะจัดการขนของเหล่านั้นขึ้น โดยเรียกเอาค่าใช้จ่ายในการนั้นจากผู้ที่เป็นเจ้าของหรือผู้ที่ควรรับสิ่งของเหล่านั้น

มาตรา ๑๙๕ เมื่อเวลาจะขนสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้อย่างไร ๆ เข้าไปหรือออกจากโรงพักสินค้าที่ได้รับอนุญาตแล้วแห่งใด ๆ ท่านผู้ที่เป็นเจ้าของหรือเป็นผู้ควรรับสิ่งของเหล่านั้น ต้องมาพร้อม ณ ที่โรงพักสินค้า หรือมิฉะนั้นต้องแต่งผู้ใดที่รับผิดชอบได้มาแทนตัว ถ้ามีปัญหาอย่างไรเกี่ยวกับกรมเจ้าท่า เกิดขึ้นด้วยเรื่องจำนวนหรือน้ำหนักที่ขนเข้าไว้หรือจ่ายออกจากโรงพักสินค้านั้น จะตัดสินกันในเวลานั้นในระหว่างเจ้าของหรือผู้แทนเจ้าของกับเจ้าพนักงานผู้ควบคุมโรงพักสินค้า และถ้าเห็นเป็นการจำเป็นก็ให้เจ้าพนักงานนั้นนำเรื่องเสนอต่อเจ้าท่า

มาตรา ๑๙๖ ผู้ใดล่วงละเมิดหรือขัดขึ้นหรือละเลยไม่กระทำตามบัญญัติใด ๆ ในหมวดนี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน

หมวดที่ ๒

ข้อบังคับว่าด้วยน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวาง

มาตรา ๑๙๗ ในหมวดนี้คำว่า “น้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวาง” นั้น หมายความว่าน้ำมันปิโตรเลียมและน้ำมันและสิ่งต่าง ๆ นอกจากน้ำมันสำหรับหยอดเครื่องจักร ฯลฯ ซึ่งทำจากน้ำมันปิโตรเลียม และบรรทุกอยู่ในเรือกำปั่น หรือถังใหญ่หรือในท้องระวางท้องเรือหรือที่เก็บอย่างใด ๆ ที่จุน้ำได้ตั้งแต่ ๘๐๐ กาลันขึ้นไป และคำว่า “เรือกำปั่นถัง” นั้น หมายความว่าเรือกำปั่นหรือเรือเล็กอย่างใด ๆ ที่บรรทุกหรือใช้สำหรับบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวาง

มาตรา ๑๙๘ เรือกำปั่นถังทุกลำที่บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวาง เมื่อเข้ามาในน่านน้ำไทยก็ดี และเรือกำปั่นทุกลำที่เตรียมจะบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมเช่นนั้น จากสถานที่ได้รับอนุญาตสำหรับเป็นที่เก็บน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวางก็ดี ต้องชักธงสีแดงขึ้นไว้ที่ปลายเสาหน้า และที่ปลายเสากลางให้ชักธงหมายอักษร T.H.E. (ที.เอช.อี.) อันเป็นเครื่องหมายตามระเบียบสัญญาณในระหว่างนานาประเทศว่าด้วยการใช้ธง ว่ามีน้ำมันปิโตรเลียมอยู่ในเรือ และต้องชักธงเหล่านี้ไว้ตลอดเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ขึ้นจนพระอาทิตย์ตกเสมอไป ในระหว่างเวลาที่ยังมีน้ำมันปิโตรเลียมมากน้อยเท่าใดอยู่ในเรือ และต่อขึ้นไปจนตลอดเวลาที่เรือลำนั้นยังอยู่ในน่านน้ำไทยเวลากลางคืนตลอดเวลาที่ว่ามีแล้วนั้น เรือที่กล่าวมานี้ต้องชักคอมไฟสีแดงสองโคมเรียงคู่ขึ้นไว้ ในที่เด่นให้แลเห็นได้ง่ายที่สุด และสูงพ้นจากดาดฟ้าไม่ต่ำกว่า ๖ เมตรแต่ท่านว่าถ้าเรือกำปั่นลำใด เจ้าท่าเห็นเป็นที่พอใจว่า เมื่อขนน้ำมันปิโตรเลียมจากเรือหมดแล้วได้ชำระระวางเรือจนหมดจด และได้ล้างเรือโดยสะอาดเรียบร้อย เปิดให้อากาศเข้าออกได้ตลอดด้วยไซร์ เจ้าท่าจะยกเว้นมิให้เรือลำนั้นต้องปฏิบัติตามบังคับในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๑๙๙ เรือกำปั่นถังทุกลำที่เข้ามาถึงในเขตท่าหรือลำแม่น้ำใด ๆ ในประเทศไทย และมีน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวางมาในเรือ ท่านว่าเรือนั้นต้องรีบไปยังที่ท่าขนสินค้าซึ่งได้รับอนุญาตสำหรับขนน้ำมันปิโตรเลียมอย่างนั้นโดยพลัน และห้ามมิให้เรือลำนั้นถอยไปจากที่นั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า

มาตรา ๒๐๐ ในระหว่างเวลาที่เรือกำปั่นถังลำใด ซึ่งมีน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวางอยู่ในเรือยังพักอยู่ในเขตท่าหรือลำแม่น้ำตำบลใด ๆ ในประเทศไทย ท่านห้ามมิให้ใช้ไฟหรือโคมนอกจากโคมไฟฟ้าบนเรือหรือในที่ใกล้ชิดกับเรือลำนั้น ในขณะที่ถังระวางหรือท้องบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมยังเปิดอยู่หรือกำลังถ่ายหรือรับน้ำมันปิโตรเลียมหรือในขณะที่ฝาครอบปากระวางยังเปิดอยู่ และห้ามบรรดาคคนในเรือนั้นทุกคนมิให้สูบบุหรี่หรือมีไม้ขีดไฟอยู่กับตัว แต่ที่บังคับไว้เหล่านี้ ต้องถือว่าไม่เป็นการห้ามไฟคร้ว หรือไฟในท้องเครื่องจักรสำหรับให้เกิดสติมพอให้เรือถอยเข้าหรือถอยออกที่ท่าขนสินค้าเช่นว่ามาแล้วหรือออกไปยังทะเล หรือเพื่อให้มีแรงสติมสำหรับทำการถ่ายน้ำมันปิโตรเลียมที่ยังมีอยู่นั้นออกจากเรือ

มาตรา ๒๐๑ เรือกำปั่นถังลำใดที่บรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมมาในถังระวางเรือ เข้ามาถึงเมืองท่าใด ๆ ในประเทศไทย ท่านว่าผู้เป็นนายเรือ เมื่อได้รายงานว่าได้เข้ามาถึงและก่อนที่จะลงมือขนสินค้าอย่างใด ๆ จากเรือนั้นต้องยื่นหนังสือชี้แจงให้เจ้าท่าทราบ ว่า :-

- (ก) มีน้ำมันปิโตรเลียมบรรทุกมาในเรือมากเท่าไร

(ข) น้ำมันนั้นได้บรรจุในถังหรือภาชนะหรือที่อื่น

(ค) ประเภทและชนิดของน้ำมันนั้น และมีหนังสือสำคัญกำกับมาด้วยหรือไม่จากเมืองท่าที่บรรจุน้ำมันมา หรือเมืองท่าที่แฉะมาตามทาง ซึ่งกล่าวด้วยอาการร้อนจัดถึงเพียงใดที่จะกระทำให้น้ำมันนั้นระเหยเป็นลมที่อาจลุกเป็นเปลวไฟได้

มาตรา ๒๐๒ เมื่อได้ทำคำชี้แจงเช่นนั้นแล้ว และเห็นว่านายเรือกำปั่นลำนั้นได้ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของกรมศุลกากร ท่านว่าเจ้าท่ามีอำนาจที่จะอนุญาตให้เรือกำปั่นนั้นลงมือขนน้ำมันปิโตรเลียมออกจากเรือโดยพลัน ตามข้อบังคับดังกล่าวต่อไปนี้

มาตรา ๒๐๓ การขนน้ำมันปิโตรเลียมที่บรรจุในถังระวางขึ้นจากเรือกำปั่นถึงและการขนน้ำมันปิโตรเลียมลงบรรจุเรือจากสถานที่ได้รับอนุญาตสำหรับเก็บน้ำมันปิโตรเลียมอย่างวิธีบรรจุในถังในระวางเรือขึ้น ให้ทำโดยใช้ท่ออ่อนและท่อเหล็กหล่อในระหว่างเวลาพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก น้ำมันปิโตรเลียมที่นำเข้ามาอย่างที่ว่ามาแล้วนั้น ให้สูบจากเรือขึ้นบรรจุไว้ในถังใหญ่สำหรับเก็บน้ำมัน และเมื่อเรือกำปั่นที่บรรจุมาขึ้นเสร็จการถ่ายน้ำมันปิโตรเลียมจากเรือ หรือรับน้ำมันปิโตรเลียมลงบรรจุในเรือเสร็จ แล้วต้องเทน้ำมันให้ออกหมดจากท่อโดยทันที ถ้าและเรือกำปั่นนั้น ทำการถ่ายหรือบรรจุดังกล่าวมาแล้วยังไม่เสร็จก่อนเวลาพระอาทิตย์ตก ต้องคิดอ่านจัดการโดยอาศัยใช้เครื่องปิดท่อย่างใดอย่างหนึ่ง พอป้องกันมิให้น้ำมันที่ยังค้างอยู่ในท่อนั้นไหลรั่วออกมาได้เป็นอันขาด

มาตรา ๒๐๔ ห้ามมิให้อาน้ำมันปิโตรเลียม จะเป็นน้ำมันที่ปนน้ำหรือไม่ได้ปนก็ตาม เทลงในเขตท่าหรือลำแม่น้ำจากเรือกำปั่นถึงหรือจากสถานที่ได้รับอนุญาตสำหรับเป็นที่เก็บน้ำมันนั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๒๐๕ ในไม่ว่าเวลาใด ห้ามมิให้เรือกำปั่นถึง เข้าไปยังท่าหรือเข้าจอดเทียบท่ามากกว่าลำหนึ่งและในขณะที่เรือกำปั่นถึงลำใดกำลังถ่ายน้ำมันปิโตรเลียมจากเรือ หรือรับน้ำมันปิโตรเลียมลงบรรจุในเรือ ห้ามมิให้เรือกำปั่นหรือเรือลำอื่นหรือเรือสำเภาลำหนึ่งลำใดอยู่เทียบท่าเดียวกัน หรือเทียบกับกำปั่นถึงลำนั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๒๐๖ เรือกำปั่นถึงลำใดที่บรรจุน้ำมันปิโตรเลียมอยู่ในถังระวางเรือ หรือที่เพิ่งจะเสร็จการถ่ายน้ำมันปิโตรเลียมที่บรรจุมาเช่นนั้นจากเรือก็ดี ท่านห้ามมิให้เคลื่อนจากที่ ๆ จอดอยู่นั้นโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าท่า ถ้าและเจ้าท่าเห็นเป็นที่พอใจว่าเรือกำปั่นถึงลำใดไม่มีน้ำมันปิโตรเลียมอยู่ในเรือ และได้ล้างชำระเปิดให้อากาศเข้าออกในถังระวางเรือโดยสะอาดสนิทแล้ว เจ้าท่าอนุญาตให้เรือลำนั้นเลื่อนไปจอดยังที่ใดตามที่กำหนดให้ไว้วันก็ได้

มาตรา ๒๐๗ นอกจากบางแห่งที่เป็นการขัดกันหรือไม่ประกอบกันกับข้อบังคับต่าง ๆ ที่ว่ามาแล้วในนี้ และนอกจากที่จะได้เจาะจงบัญญัติไว้ให้เป็นอย่างอื่น บรรดาข้อบังคับที่ยังคงใช้อยู่ และได้ตั้งขึ้นโดยกฎข้อบังคับว่าด้วยสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ ในส่วนการเก็บรักษาการขนส่งของเช่นนั้นตามทางบกและทางน้ำและส่วนการทอดสมอจอดเรือกำปั่นเรือโป๊ะจ่าย และเรือใหญ่

น้อยต่าง ๆ ที่ได้บรรทุกหรือเตรียมจะบรรทุกสิ่งของที่อาจทำให้เกิดอันตรายขึ้นได้ภายในน่านน้ำไทย นั้น ข้อบังคับเหล่านี้ท่านว่าให้ใช้ได้สำหรับการเก็บและการขนน้ำมันปิโตรเลียมที่บรรจุกังรูปกลอง หรือเครื่องบรรจิวางอื่น ๆ จากสถานที่ได้รับอนุญาตให้เก็บน้ำมันปิโตรเลียมอย่างบรรทุกในถังระวาง เรือได้และสำหรับการทอดสมอจอดเรือกำปั่น เรือไประจาย และเรือใหญ่น้อยต่าง ๆ ซึ่งได้บรรทุกหรือ เตรียมจะบรรทุกน้ำมันปิโตรเลียมอย่างนั้นด้วยเหมือนกัน

มาตรา ๒๐๘ ผู้ใดละเมิด หรือขัดขืน หรือละเลยไม่กระทำตามข้อบังคับอย่างหนึ่ง อย่างไม่ใดในหมวดนี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท หรือจำคุกไม่ เกินกว่าหกเดือน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวดที่ ๓ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อบังคับว่าด้วยการทอดสมอใกล้เคียง หรือเกาะสมอข้าม สายไฟฟ้าที่ทอดใต้น้ำ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๐๙ สายโทรเลข สายโทรศัพท์ สายไฟฟ้าทอดใต้น้ำ ข้ามปากแม่น้ำ เจ้าพระยาหรือแม่น้ำใด ๆ ที่ได้ทอดไว้แล้ว และจะได้ทอดต่อไปนั้น ต้องมีที่สังเกตที่ตรงสายจะลงน้ำ ทั้งสองฝั่ง เครื่องสังเกตนั้นให้ทำเป็นเสาสูง มีป้ายใหญ่สีขาวรูปกลมติดที่ปลายเสา ในกลางป้ายมี อักษรภาษาไทยและภาษาอังกฤษว่า “สายใต้น้ำห้ามทอดและเกาะสมอ”

สายใต้น้ำเช่นว่ามานี้ทอดอยู่ ณ ตำบลใด ท่านห้ามมิให้เรือลำใด ทอดสมอเหนือหรือ ใต้สายนั้นภายในระยะร้อยเมตร หรือเกาะสมอข้ามสายเป็นอันตราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑๐ นายเรือลำใดทอดสมอเรือภายในเขตที่ต้องห้ามตามความในหมวดนี้ หรือเกาะสมอหรือลากแหวน หรือเครื่องจับสัตว์น้ำอย่างใด ๆ ข้ามเขตเหล่านั้นก็ดี ท่านว่ามีความผิด ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท และอาจต้องถูกใช้ค่าซ่อมแซมสายใต้น้ำที่เป็นอันตราย เพราะตนได้ทอดสมอหรือลากของข้ามสายเช่นนั้นด้วย

ในระหว่างพิจารณาความกระทำผิดเช่นว่ามานี้ ท่านว่าศาลมีอำนาจที่จะบังคับให้กัก เรือที่เกี่ยวข้องนั้นไว้ได้ จนกว่าจะมีประกันมาวางสำหรับเงินค่าปรับหรือค่าเสียหายที่จะตัดสินให้ใช้ นั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑๑ ตามความในหมวดนี้ เมื่อเรือลำใดแล่นข้ามเขตอันต้องห้ามดังที่ว่า มาแล้วแห่งใด ถ้ามิได้ชักสมอขึ้นพ้นจากน้ำจนแลเห็นได้ ท่านให้ถือว่าเรือลำนั้นเท่ากับได้เกาะสมอข้าม เขตที่ต้องห้าม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวดที่ ๔

ว่าด้วยค่าธรรมเนียมประภาคาร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑๒ เรือกำปั่นลำใดเข้ามาในน่านน้ำไทยเจ้าของหรือนายเรือลำนั้น ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมสำหรับประกาศ, ทุ่นหมายร่องน้ำ และคอมไฟต่าง ๆ ในการเดินเรือ ตามอัตราซึ่งรัฐบาลจะได้กำหนดไว้ตามครั้งคราว และให้เสียเงินค่าธรรมเนียมนั้นแก่เจ้าพนักงานที่รัฐบาลจะได้ตั้งแต่งไว้สำหรับการนั้นตามครั้งคราว

มาตรา ๒๑๓ เรือรบไทย เรือรบต่างประเทศ และเรือยอชต์ของเอกชนนั้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศ

มาตรา ๒๑๔ บัญชีพิกัดค่าธรรมเนียมประกาศและข้อบังคับที่จะใช้สำหรับเก็บค่าธรรมเนียมประกาศดังกล่าวมานี้ ให้ปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่า เพื่อให้คนทั้งหลายทราบ

มาตรา ๒๑๕ เจ้าพนักงานเก็บค่าธรรมเนียมประกาศต้องทำใบเสร็จให้แก่ผู้ที่นำเงินมาเสียค่าธรรมเนียมประกาศและเจ้าท่า เจ้าพนักงานศุลกากร หรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่เมื่อจะออกใบเบิกกล่องสำหรับเรือกำปั่นลำใด ต้องได้เห็นใบเสร็จนั้นเสียก่อนจึงยอมออกให้

มาตรา ๒๑๖ นายเรือกำปั่นลำใดพยายามจะไปจากน่านน้ำไทยโดยไม่ได้เสียค่าธรรมเนียมประกาศตามบัญญัติในหมวดนี้ก็ดี หรือขัดขืนไม่ยอมให้รังวัดเรือกำปั่นของตนเพื่อให้ทราบขนาดของเรือลำนั้นก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสามร้อยบาท

หมวดที่ ๕ การกฤษฎีกา
ข้อบังคับสำหรับการป้องกันโรคภัยอันตราย

มาตรา ๒๑๗ เมื่อได้รับข่าวว่ามีไข้หวัดกโรค ไข้ทรพิษ ไข้กาฬโรค ไข้จับ หรือโรคร้ายต่าง ๆ ที่มีอาการติดกันได้ เกิดขึ้นหรือมีอยู่ในเมืองท่าหรือตำบลใด ๆ ภายนอกพระราชอาณาเขตไทย ให้เสนาบดีกระทรวงนครบาลมีอำนาจขอด้วยกฎหมาย ออกประกาศในหนังสือราชกิจจานุเบกษา และแจ้งประกาศไปยังกงสุลต่างประเทศทั่วกันว่า เมืองท่าหรือตำบลนั้น ๆ มีโรคภัยที่ติดกันได้ แล้วให้บังคับบรรดาเรือที่จะมาจากเมืองท่าหรือตำบลนั้น ให้ไปอยู่ที่สถานีหรือท่าเลทอดสมอเพื่อป้องกันโรคภัยอันตราย และให้กักอยู่ที่นั่น จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์กระทรวงนครบาลหรือเจ้าพนักงานรอง ซึ่งต่อไปจะเรียกว่าเจ้าพนักงานแพทย์นั้น จะอนุญาตปล่อยให้ไปได้

มาตรา ๒๑๘ ท่าเลสำหรับทอดสมอเรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายในน่านน้ำไทยนั้น คือ :-

- (๑) ที่เกาะพระ หน้าสถานีป้องกันโรคภัยอันตราย
- (๒) ที่เกาะสี่ซัง หน้าด่านศุลกากร
- (๓) ที่อ่างศิลา หน้าด่านศุลกากร
- (๔) ที่เมืองสมุทรปราการในแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าด่านศุลกากร
- (๕) ที่กรุงเทพฯ ในแม่น้ำเจ้าพระยา หน้าโรงพักกองตระเวนตำบลบาง

คอแหลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๑๙ สถานที่ป้องกันโรคภัยอันตรายนั้นตั้งอยู่ที่เกาะพระ หรือ ณ ตำบลใด ๆ อีก
สุดแล้วแต่จะกำหนดต่อภายหลัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๐ ถ้าเรือกำปั่นลำใดที่เข้ามาถึงน่านน้ำไทยมีคนเป็นไข้กาฬโรค ไข้
อหิวาตกโรค ไข้ทรพิษ ไข้จับ หรือโรคร้ายอย่างหนึ่งอย่างใด ที่ติดกันได้มาในเรือก็ดี หรือเป็นมาแล้ว
ภายใน ๑๔ วันก่อนวันที่เรือมาถึงก็ดี นายเรือหรือผู้ที่บังคับการในเรือลำนั้น ต้องชักธงสำหรับบอกว่า
มีโรคร้ายขึ้นไว้และต้องทอดสมอจอดเรืออยู่ที่สถานที่ป้องกันโรคภัยอันตราย จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์
จะอนุญาตปล่อยให้ไปจึงไปได้ ถ้าเป็นเรือที่จอดอยู่แล้วในน่านน้ำไทยนายเรือหรือผู้ที่บังคับการในเรือ
นั้น ต้องชักธงสำหรับบอกว่ามีโรคร้ายขึ้นทันที และต้องถอยเรือไปจอดอยู่ยังตำบลที่เจ้าพนักงาน
แพทย์เห็นสมควร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๑ เจ้าพนักงานแพทย์ต้องรีบไปไตสวนเหตุการณ์ที่เรือนั้นและถ้าเห็น
เป็นการจำเป็นสำหรับความป้องกันโรคภัยอันตรายแก่บ้านเมืองที่จะต้องกักเรือและบรรดาคนในเรือลำ
นั้นไว้ที่ด่านป้องกันโรคภัยอันตราย ก็ให้มีคำสั่งแก่นายเรือหรือผู้ที่บังคับการในเรือ นั้น ให้พาเรือและคน
ในเรือไปอยู่ในความกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๒ เมื่อมีคำสั่งตั้งนั้นเป็นหน้าที่ของนายเรือหรือผู้ควบคุมเรือ นั้น จะต้อง
เอาเรือนั้นไปยังตำบลที่เจ้าพนักงานจะชี้ให้จอด และต้องจอดกักด่านอยู่ที่นั้นจนกว่าจะมีอนุญาต
ปล่อยให้ไปได้ตามข้อบังคับในกฎหมายนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๓ บรรดาเรือที่ต้องกักด่านสำหรับป้องกันโรคภัยอันตรายตามคำสั่งนั้นใน
เวลากลางวันให้ชักธงสำหรับบอกว่ามีโรคร้าย คือ ธงสีเหลืองมีธงคำขายอยู่ข้างกลางและในเวลา
กลางคืนให้ชักโคมไฟสีแดงไว้ที่ปลายเสาหน้า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๔ บรรดากองเรือรักษาที่เฝ้าอยู่นั้น ในเวลากลางวันให้ชักธงสีเหลือง
อย่างเดียวกันไว้ที่ท้ายเรือและในเวลาตั้งแต่พระอาทิตย์ตกจนพระอาทิตย์ขึ้นให้มีโคมไฟไว้ทั้งที่หัวเรือ
และท้ายเรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๕ ห้ามมิให้เรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายถอยไปจากที่ โดย
มิได้รับหนังสืออนุญาตของเจ้าพนักงานแพทย์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๖ ห้ามมิให้เรือทั้งหลาย นอกจากเรือของเจ้าพนักงานแพทย์เข้าเทียบ
ข้างเรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย และห้ามมิให้คนผู้ใดไปมาติดต่อกับเรือที่ต้องกักนั้น และ
ห้ามมิให้คนผู้ใดในเรือที่ต้องกักนั้นไปมาติดต่อกับบนฝั่ง เว้นแต่การที่อาศัยฝากธุระโดยทางเจ้า
พนักงานแพทย์นั้น ยอมให้กระทำได้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๒๒๗ เมื่อเรือลำใด ที่มาถึงเมืองท่าใด ๆ ในประเทศไทย กำลังมีโรคภัยที่ติดกันได้ในเรือหรือได้มีมาแล้วภายใน ๑๔ วันก่อนเวลาที่เรือมาถึงนั้นก็ให้ส่งห่อและถุงหนังสือไปรษณีย์แก่เจ้าพนักงานแพทย์ และเมื่อเจ้าพนักงานแพทย์ได้เอารมยาหรือทำตามวิธีป้องกันโรคภัยอย่างใด ๆ ตามที่เห็นสมควรแก่การแล้ว ก็ให้ส่งห่อและถุงหนังสือไปรษณีย์ไปยังที่ว่าการกรมไปรษณีย์ในเมืองนั้นได้

มาตรา ๒๒๘ เมื่อมีวิธีสำหรับป้องกันความติดต่อของโรคภัยได้ โดยเสนาบดีกระทรวงนครบาลยอมเห็นชอบด้วยตามคราวที่สมควรแก่การแล้ว ก็ให้เจ้าพนักงานแพทย์ มีอำนาจชอบด้วยกฎหมายอนุญาตให้เรือกลไฟลำใด ๆ ผ่านทางเขตท่ารับถ่านน้ำและเสบียง และขนสินค้าขึ้นบกได้

มาตรา ๒๒๙ เมื่อเห็นเป็นการสมควร ให้เจ้าพนักงานแพทย์มีอำนาจบังคับ ให้เอาคนในเรือลำใดที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายทั้งหมด หรือแต่บางคนขึ้นไปไว้ที่โรงพยาบาลหรือโรงพักที่สถานีป้องกันโรคของเมืองท่านั้นให้พักอาศัยและรักษาอยู่ที่นั่นจนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะเห็นสมควรให้กลับไปเรือหรือย้ายไปลงเรืออื่นทำการติดต่อกับฝั่งได้

มาตรา ๒๓๐ เมื่อเวลามีคนที่ต้องกักอยู่ที่สถานีป้องกันโรคภัยอันตราย ในเวลากลางวันให้ชักธงสีเหลือง และเวลากลางคืนให้ชักโคมไฟสีแดงขึ้นไว้เป็นสำคัญในที่ ๆ แลเห็นได้ง่าย

มาตรา ๒๓๑ เมื่อมีธงหรือโคมไฟเป็นเครื่องหมายความกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายชักขึ้นไว้เช่นนั้น ห้ามไม่ให้คนผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานแพทย์ หรือคนที่เจ้าพนักงานแพทย์ให้อนุญาตนั้น ไปขึ้นบกที่โรงพักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายเป็นอันขาด

มาตรา ๒๓๒ เมื่อเจ้าพนักงานแพทย์จะต้องการการรักษาสำหรับการป้องกันรักษาด่านที่ป้องกันโรคภัยอันตราย ให้การเป็นไปตามข้อบังคับการป้องกันโรคภัยอันตรายก็ให้ผู้บังคับการกองตระเวนจัดให้ตามที่ต้องการ

มาตรา ๒๓๓ ห้ามไม่ให้คนผู้ใดที่ต้องกักอยู่ที่สถานีป้องกันโรคภัยอันตรายไปจากที่นั้นโดยอ้างเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดก่อนที่ได้รับอนุญาตปล่อยจากเจ้าพนักงานแพทย์นั้นเป็นอันขาด

มาตรา ๒๓๔ ถ้าคนผู้ใดขึ้นไปบนเรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายหรือเข้าไปหรือจอดเรือขึ้นที่สถานีป้องกันโรคภัยอันตรายโดยมิได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานแพทย์ คนผู้นั้นจะต้องถูกกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย มีกำหนดเวลาตามที่เจ้าพนักงานแพทย์จะเห็นสมควร

มาตรา ๒๓๕ ถ้าเจ้าพนักงานแพทย์ มีความต้องการให้นายเรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายจัดหาเรือ และเครื่องใช้ต่าง ๆ เพื่อส่งคนโดยสารและลูกเรือของเรือขึ้นขึ้นไปไว้ยังโรงพักสถานีป้องกันโรคภัยอันตราย นายเรือต้องปฏิบัติตามทุกประการ

มาตรา ๒๓๖ ถ้ามีคนตายในเรือลำใดที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย หรือตายในเรือที่บังคับให้ไปอยู่ในความกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายก็ดี ต้องจัดการปลงศพผู้ตายตามวิธีที่เจ้าพนักงานแพทย์จะสั่งให้ทำและผู้เป็นนายเรือลำนั้น จะต้องเป็นธุระจัดการนั้นให้เป็นไปตามคำสั่งของเจ้าพนักงานแพทย์ทุกประการ

มาตรา ๒๓๗ บรรดาเรือต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายนั้น เมื่อได้ส่งคนโดยสารขึ้นไว้ ที่สถานีป้องกันโรคภัยอันตรายแล้วต้องล้างและชำระเรือด้วยน้ำยากันโรคร้ายให้เป็นที่พอใจเจ้าพนักงานแพทย์ และเมื่อทำดังนั้นแล้วก็อนุญาตปล่อยเรือนั้นไปจากความกักด่านได้

มาตรา ๒๓๘ ผู้แทนเจ้าของเรือจะต้องรับใช้ค่าเลี้ยงดูคนที่ต้องส่งขึ้นจากเรือขึ้นไปไว้ที่ด่านป้องกันโรคภัยอันตรายที่รัฐบาลได้ใช้จ่ายออกไปแล้วตามใบพยานของเจ้าพนักงานแพทย์และต้องรับใช้ค่าชำระล้างเรือ และค่าพยาบาลคนโดยสารและของอื่นด้วยยากันโรคร้ายนั้นด้วย

มาตรา ๒๓๙ เป็นหน้าที่ของเจ้าพนักงานแพทย์จะต้องรีบแจ้งรายงานต่อเสนาบดีกระทรวงนครบาลในทุกครั้งที่มิเหตุสมควร ต้องเอาคนโดยสารในเรือใด ๆ ที่เพิ่งเข้ามาถึงนั้นกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย และเมื่อต้องกักเรือใด ๆ เพื่อตรวจโรคร้ายและเวลาที่อนุญาตปล่อยเรือนั้นก็ต้องรายงานด้วยเหมือนกัน

มาตรา ๒๔๐ เมื่อมีเรือเข้ามาจากเมืองท่าหรือตำบลใดที่มีโรคภัยอันตรายที่ติดกันได้หรือที่ชักธงบอกว่ามีโรคร้ายอยู่ในเรือก็ดี ถ้าเป็นการจำเป็นเพื่อการเดินเรือไม่ให้เป็นอันตราย ผู้นำร่องจะขึ้นบนเรือนั้น เพื่อพามาซึ่งที่ทอดสมอด่านตรวจโรคภัยอันตรายก่อนได้รับอนุญาตแพทย์ก็ได้ แต่ถ้าภายหลังเจ้าพนักงานแพทย์ตรวจเห็นเป็นที่สมควรว่าต้องกักเรือลำนั้นที่ด่านป้องกันโรคภัยอันตราย ผู้นำร่องผู้นั้นก็ต้องถูกกักด้วย ตามลักษณะในมาตรา ๒๓๒ ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๔๑ นายเรือหรือแพทย์ในเรือลำใด ที่เข้ามาถึงจากตำบลใดที่มีไข้ อหิวาตกโรค ไข้ทรพิษ หรือโรคร้ายที่ติดต่อกันได้กำลังแพร่หลายอยู่ก็ดี หรือในลำเรือนั้นได้มีคนป่วยเป็นโรคอย่างหนึ่งอย่างใดในระหว่าง ๑๔ วันก่อนวันที่เข้ามาถึงนั้นก็ นายเรือหรือแพทย์ผู้นั้นมีหน้าที่จำเป็นต้องแจ้งเหตุเหล่านั้นโดยถ่องแท้แก่ผู้นำร่อง และแก่เจ้าพนักงานแพทย์ที่จะมาจอดเทียบข้างหรือขึ้นบนเรือนั้นให้ทราบ

มาตรา ๒๔๒ เจ้าพนักงานแพทย์ มีอำนาจที่จะขึ้นบนเรือใด ๆ ที่เข้ามาในน่านน้ำไทย และตรวจคนในเรือนั้นได้ทุกคน และถ้าเห็นสมควรแก่การจะเรียกดูสมุดและหนังสือสำคัญสำหรับเรือด้วยก็ได้ และเจ้าพนักงานแพทย์จะต้องพยายามทุกอย่างในทางที่ชอบด้วยกฎหมายตามที่เห็นสมควรแก่การสำหรับที่จะให้ทราบได้ว่าเรือตลอดทั้งคนในเรือนั้นมีความสะอาดเรียบร้อยปราศจากไข้เจ็บเพียงไร

มาตรา ๒๔๓ บรรดาคนที่ส่งขึ้นไว้ที่สถานีป้องกันโรคภัยอันตรายนั้น ต้องอยู่ในความกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย ตามกำหนดเวลาดังต่อไปนี้ คือ:-

ใช้กาฬโรค ไม่เกิน ๑๐ วันตั้งแต่วันที่คนป่วยสุดท้ายตายลงหรือหายสนิทหรือย้ายไป
ไว้ในที่ซึ่งไม่ปะปนกับคนอื่น

ใช้ทรพิษ ไม่เกิน ๑๔ วันตั้งแต่วันที่คนป่วยสุดท้ายตายลง หรือหายสนิทหรือย้ายไป
ไว้ในที่ซึ่งไม่ปะปนกับคนอื่น

ใช้อหิวตกโรค ไม่เกิน ๑๐ วันตั้งแต่วันที่คนป่วยสุดท้ายตายลง หรือหายสนิทหรือ
ย้ายไปไว้ในที่ซึ่งไม่ปะปนกับคนอื่น

มาตรา ๒๔๔ ห้ามมิให้เอาสิ่งของอย่างหนึ่งอย่างใดนอกจากหนังสือและเงินตรา
ออกจากที่ใด หรือเรือลำใดที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงาน
แพทย์เป็นอันขาด และบรรดาสิ่งของทุกอย่างที่เอาออกมาแล้วนั้นต้องชำระด้วยเครื่องยาป้องกันโรค
ร้ายตามวิธีที่เจ้าพนักงานแพทย์จะสั่งให้ทำนั้นเสียก่อนจึงส่งต่อไปได้

มาตรา ๒๔๕ บรรดาหนังสือและห่อสิ่งของทางไปรษณีย์ (ไปรษณีย์วัตถุ) สำหรับส่ง
ถึงคนที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตรายนั้น ให้ส่งไว้ยั้งที่ว่าการกรมไปรษณีย์เพื่อให้รับส่งต่อไปใน
โอกาสแรกที่จะส่งได้

มาตรา ๒๔๖ เจ้าพนักงานแพทย์ได้ตรวจบนเรือที่ต้องกักด่านป้องกันโรคภัยอันตราย
หรือไปตรวจที่สถานี่ป้องกันโรคภัยอันตรายในเวลาที่มีคนต้องกักด่านอยู่นั้นก็ดี เมื่อเวลากลับต้องชำระ
ตนเองด้วยเครื่องยาป้องกันโรคภัยร้ายให้เรียบร้อยเสียก่อนจึงขึ้นบกได้

มาตรา ๒๔๗ ในคราวที่เจ้าพนักงานแพทย์ของรัฐบาลไทยแจ้งความแก่นายเรือใน
บังคับต่างประเทศลำใดว่า จะต้องจัดการตามลักษณะใน มาตรา ๒๒๐ มาตรา ๒๒๑ มาตรา ๒๒๙
มาตรา ๒๓๖ และมาตรา ๒๔๒ นั้น เมื่อก่อนจะได้ลงมือจัดการนายเรือลำนั้น ย่อมมีอำนาจชอบธรรม
ที่จะไปแจ้งเหตุต่อกงสุลของประเทศนั้นได้ และกงสุล (ถ้าเห็นสมควรแก่การ) ก็มีอำนาจที่จะมาดูใน
เวลาที่ตรวจเรือต่างประเทศนั้น และจะยอมหรือไม่ยอมให้เจ้าพนักงานจัดการตามข้อบังคับในมาตรา
ต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วนั้นก็ไ้

มาตรา ๒๔๘ ถ้ามีความละเมิดข้อบังคับต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างบนนี้เกิดขึ้นอย่าง
หนึ่งอย่างใด บรรดาคนที่ช่วยในการกระทำความละเมิด และนายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือที่มีความ
ละเมิดเกิดขึ้นหรือที่ได้เกี่ยวข้องในการกระทำความละเมิดนั้น จะต้องต่างคนรับผิดชอบในความ
ละเมิดนั้น และต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองพันบาท

หมวดที่ ๖

ข้อบังคับสำหรับผู้นำร่อง

มาตรา ๒๔๙ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการเป็นผู้นำร่องก่อนได้สอบไล่ความรู้ในทางนั้นจน
ได้รับประกาศนียบัตรว่าเป็นผู้มีความรู้พอกับการ และได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการเป็นผู้นำร่องได้

ตามลักษณะที่บัญญัติไว้ต่อไปในหมวดนี้ ถ้าผู้ใดทำการเป็นผู้นำร่องโดยมิได้รับความชอบใจความรู้เช่น
ว่ามานี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท

อนึ่งท่านว่า ถ้าเป็นเวลาที่มีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดตั้งจะว่าต่อไปนี้ถึงผู้ใดที่ไม่ได้รับ
ใบอนุญาตเป็นผู้นำร่องจะเข้าทำการควบคุมเรือกำปั่นลำใดอย่างผู้นำร่องก็ได้ ไม่ต้อง

มีโทษตามกฎหมาย เหตุอันนั้นคือ

(ก) เมื่อไม่มีผู้นำร่องที่ได้รับใบอนุญาตตามกฎหมายมาขอร้องหรือได้ใช้เครื่องหมาย

สัญญาณแสดงให้เห็นว่าจะเป็นผู้นำร่องคุมเรือกำปั่นลำนั้น

(ข) เมื่อเรือกำปั่นลำนั้นอยู่ในความอันตราย หรือในความลำบากอย่างหนึ่งอย่างใด

อันเป็นคราวจำเป็นที่นายเรือต้องแสวงหาความช่วยเหลืออย่างดีที่จะหาได้ในขณะนั้น

ถ้าและเมื่อมีผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับทำการนำร่องได้ขอร้องหรือได้ใช้เครื่องหมาย

สัญญาณขอร้อง เป็นผู้นำร่องคุมเรือกำปั่นลำใด นายเรือรู้อยู่แล้วใช้หรือยังขึ้นใช้ผู้ใดที่ไม่ได้รับ

ใบอนุญาตเช่นนั้นเป็นผู้นำร่องคุมเรือลำนั้น ท่านว่านายเรือมีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินสอง

เท่าจำนวนค่าจ้างนำร่องอันสมควรจะเรียกได้สำหรับเรือลำนั้น

มาตรา ๒๕๐ ให้เจ้าท่าพร้อมด้วยผู้ช่วยอีกสองนายซึ่งรัฐบาลจะได้เลือกตั้ง เป็น

กรรมการสำหรับสอบไล่บรรดาผู้ได้รับประกาศนียบัตร เป็นนายเรือแล้วที่จะขอสอบไล่ความรู้เพื่อรับ

ใบอนุญาตเป็นผู้นำร่องนั้นและเมื่อสอบไล่เห็นเป็นที่พอใจว่าผู้นั้นมีความรู้อันสมควรและเป็นผู้

ประพฤติตัวเรียบร้อยไม่เป็นคนเมา ก็ให้ออกใบอนุญาตให้แก่ผู้นั้นสำหรับทำการเป็นผู้นำร่องเฉพาะใน

เขตที่จำกัดตามซึ่งจะกำหนดลงไว้ในใบอนุญาตนั้น และก่อนที่จะขอเข้าสอบไล่ นั้นต้องได้หนังสือ

รับรองลงชื่อเจ้าพนักงานแพทย์สุขาภิบาล มาเป็นสำคัญแสดงว่าเป็นคนมีสายตาดีเป็นปกติ

มาตรา ๒๕๑ จำนวนผู้นำร่องที่ได้รับใบอนุญาตแล้วประจำเมืองท่าหรือแม่น้ำแห่ง

หนึ่งแห่งใดก็ดี ห้ามมิให้มีเกินกว่าจำนวนที่เจ้าท่าจะได้กำหนดตามครั้งคราวโดยได้รับอนุญาตของ

รัฐบาล และเมื่อเมืองท่าหรือแม่น้ำนั้น ได้มีผู้นำร่องที่ได้รับอนุญาตประจำเต็มจำนวนที่กำหนดอยู่แล้ว

ท่านว่าอย่าให้ออกใบอนุญาตสำหรับผู้นำร่องประจำตำบลนั้น ๆ อีก

มาตรา ๒๕๒ ถ้าได้ออกใบอนุญาตสำหรับให้ผู้ทำการเป็นผู้นำร่องชั่วคราว ใน

ระหว่างที่ผู้นำร่องอันได้รับอนุญาตแล้วคนใดไม่อยู่ ท่านว่าเมื่อผู้นำร่องคนนั้นได้กลับมาแล้วใบอนุญาต

ชั่วคราวนั้นเป็นอันหมดเขตใช้ไม่ได้ต่อไปและต้องส่งคืนยังเจ้าท่า

มาตรา ๒๕๓ เจ้าท่าเมื่อได้รับอนุญาตรัฐบาลแล้วมีอำนาจที่จะตั้งกฎข้อบังคับตาม

ครั้งคราว สำหรับการที่ผู้นำร่องควรประพฤติในหน้าที่ และเมื่อได้ประกาศในหนังสือราชกิจจานุ

เบกษา และปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่าแล้ว ถ้าผู้ใดทำความละเมิดประการใดต่อกฎ

ข้อบังคับนั้นไซ้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยบาท

มาตรา ๒๕๔ (ก) ถ้าผู้นำร่องที่ได้รับใบอนุญาตแล้วคนใด ในระหว่างเวลาที่ตนยัง

ไม่ได้รับจะนำร่องเรือลำใด ชัดขึ้นไม่ยอมทำการนำร่องคุมเรือลำหนึ่งลำใดที่จะเข้ามาหรือออกไปจาก

เขตท่าโดยไม่มีเหตุชี้แจงอันสมควรก็ดี หรือ

(ข) ชัดขึ้นหรือละลาย โดยไม่มีเหตุชี้แจงอันสมควรที่จะไปทำการนำร่องคุมเรือลำหนึ่งลำใดที่ชักธงเครื่องหมายสัญญาณเรียกหาผู้นำร่องก็ดี หรือ

(ค) เข้าทำการนำร่องในเวลาที่คุณกำลังเมาหรือปรากฏว่าประพตีกิริยารุนแรงไม่เรียบร้อยในเวลาอยู่ในหน้าที่เช่นนั้นก็ดี หรือ

(ข) เมื่อนายเรือกำปั่นลำใดร้องขอให้ผู้นำร่องคุมเรือเข้าไปในเขตท่าหรือตำบลใดที่ตนมีความรู้อันสมควรที่จะนำเข้าไปได้ และตนชัดขึ้นไม่ยอม โดยไม่มีข้อชี้แจงอันสมควรว่าอาจจะเป็นเหตุอันตรายขึ้นได้แก่เรือกำปั่นลำนั้นก็ดี หรือ

(ง) ไปเสียจากเรือกำปั่นลำใดในระหว่างเวลาที่ตนกำลังนำร่องคุมเรืออยู่ตามที่เขาจ้างให้ทำนั้นยังไม่เสร็จการ โดยไม่ใช่ความยินยอมของนายเรือลำนั้นก็ดี

ผู้นำร่องคนใดกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังที่กล่าวมาแล้ว ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท และต้องถูกเสียค่าเสียหายในเหตุอันนั้นตามที่ผู้ได้รับความเดือดร้อนจะฟ้องร้องต่อศาลด้วยอีกโสดหนึ่ง

มาตรา ๒๕๕ จำนวนเงินต่าง ๆ ที่มีแจ้งในบัญชีแบบที่ ๒ ท้าย พระราชบัญญัตินี้ดี และจำนวนเงินต่าง ๆ นอกจากนั้นตามที่รัฐบาลจะสั่งให้กำหนดต่อไปตามครั้งคราวก็ดี ท่านให้ผู้นำร่องที่ได้รับใบอนุญาตแล้วนั้น มีอำนาจเรียกได้จากผู้ที่ป็นนายเรือหรือควบคุมเรือกำปั่นลำที่ตนได้ทำการเป็นผู้นำร่องซึ่งเกี่ยวค้ำงในการเสียค่าธรรมเนียมเช่นนั้น โดยฟ้องร้องนายเรือหรือผู้ควบคุมเรือกำปั่นลำนั้นต่อศาลตามกฎหมาย ถ้าไม่ได้โดยสะดวกให้ยึดเอาเรือหรือเครื่องใช้ต่าง ๆ สำหรับเรือนั้นไว้กว่าจะได้เงินก็ได้ และท่านว่าเจ้าท่าหรือเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่ออกใบเบิกกล่องสำหรับเรือลำใดที่ค้างเงินค่าจ้างนำร่องนั้น จะยึดกักใบเบิกกล่องไว้ได้เสมอโดยชอบด้วยกฎหมาย จนกว่าจะได้ใช้กันเสร็จ

มาตรา ๒๕๖ ผู้นำร่องที่ได้รับใบอนุญาตแล้วคนใดขอทำการนำร่องสำหรับเรือกำปั่นลำใด ถ้านายเรือเรือลำนั้นขออุใบอนุญาตและขอสำเนาบัญชีพิกัดค่าธรรมเนียมนำร่องที่อนุญาตไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ผู้นำร่องต้องให้ดูตามประสงค์ ถ้าชัดขึ้น ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาท

มาตรา ๒๕๗ ผู้นำร่องที่ได้รับใบอนุญาตแล้วคนใดเรียกเงินค่าธรรมเนียมนำร่องมากกว่าพิกัดที่อนุญาตไว้ตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาท

มาตรา ๒๕๘ ผู้ใดไม่ใช่คนนำร่องซึ่งได้รับใบอนุญาตที่ออกให้ตามความในข้อบังคับที่ว่ามานี้สำหรับทำการนำร่องอย่างหนึ่งอย่างใด ถ้าและผู้นั้นใช้ใบอนุญาตอันนั้นหรือเอาใบอนุญาตอันนั้นออกแสดงอ้างเพื่อแสวงหาการทำสำหรับตนเองก็ดี สำหรับคนอื่นก็ดี หรือใช้เครื่องหมายหรือธงอย่างใด ๆ ที่บัญญัติไว้ในข้อบังคับใด ๆ เฉพาะสำหรับผู้นำร่องที่รับใบอนุญาตแล้วใช้ก็ดี ท่านว่าผู้ใดกระทำอย่างหนึ่งอย่างใดดังที่ว่ามานี้ มีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท หรือจำคุกไม่เกินกว่าหกเดือนหรือทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

อนึ่งผู้ใดที่แสวงหาใบอนุญาตให้ผู้อื่นกระทำการอย่างใด ๆ อันเป็นความผิดเช่นว่ามาแล้วในมาตรานี้ ท่านว่ามีความผิดและต้องระวางโทษานุโทษดุจกัน

มาตรา ๒๕๙ ความเสียหายอย่างใด ๆ อันพึงเกิดจากความละเลยหรือความทำการไม่พอเพียงแก่หน้าที่ของผู้นำร่องคนใดในเวลาทำการเป็นผู้นำร่องนั้น ท่านว่าจะอ้างเอาความอย่างหนึ่งอย่างใดในข้อบังคับที่ว่ามาแล้วในหมวดนี้ ขึ้นเป็นเครื่องแก้ตัว หรือเรียกคืนค่าเสียหายนั้นไม่ได้เป็นอันขาด

มาตรา ๒๖๐ บรรดาผู้นำร่องที่มีใบอนุญาตสำหรับทำการนำร่องอยู่แล้ว ในเวลาที่ประกาศให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าให้คงทำการเป็นผู้นำร่องได้ต่อไปตามข้อบังคับสำหรับผู้นำร่องดังที่ว่ามีมาแล้วในนี้

มาตรา ๒๖๑ เรือผู้นำร่องทุก ๆ ลำเมื่อเวลาคอยรับจ้างในการนำร่อง ต้องชักธงสองสี แดงกับขาว ตามยาวมีสีขาวอยู่เบื้องบนไว้เป็นสำคัญ

มาตรา ๒๖๒ ผู้นำร่องทุกคน เมื่อก่อนหน้าจะขึ้นบนเรือลำใดต้องขอทราบจากนายเรือลำนั้นเสียก่อนว่ามีไข้ทรพิษ ไข้หวัดตกโรคหรือโรคร้ายอย่างอื่นที่ติดกันได้ในเรื่อง หรือได้มีความไข้เจ็บที่นำสงสัยว่าเป็นโรคร้ายเช่นนั้นในเรื่องเมื่อเวลามาตามทางนั้นหรือไม่ ถ้าหากมีหรือได้มีโรคร้ายหรือความไข้เจ็บอันน่าสงสัยเช่นนั้น ท่านว่าอย่าพึงให้ผู้นำร่องขึ้นไปบนเรือ แต่ให้ส่งให้นายเรือชักธงสำหรับบอกว่ามีโรคร้ายขึ้นไว้ และถ้าเรือยังอยู่นอกสันดอน ให้เรือเลยไปทอดสมออยู่ที่สถานีป้องกันโรคภัยอันตราย และอยู่ที่นั่นจนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตปล่อยให้ไปได้ ถ้าเรือได้ข้ามสันดอนเข้ามาแล้ว ให้ส่งให้นายเรือชักธงสำหรับบอกว่ามีโรคร้ายขึ้นไว้แล้วเลยไปทอดสมอและคอยอยู่ ณ ด่านป้องกันโรคภัยอันตรายที่อยู่ใกล้จนกว่าเจ้าพนักงานแพทย์จะอนุญาตปล่อยให้เรือไปได้

ในระหว่างเวลาที่เจ้าพนักงานแพทย์ยังไม่ได้ขึ้นไปตรวจบนเรือห้ามมิให้มีการไปมาติดต่อในระหว่างเรือที่ต้องกักด่านเช่นนั้นกับฝั่งเป็นอันขาด

มาตรา ๒๖๓ ผู้นำร่องทุกคน เมื่อเวลาขึ้นไปบนเรือกำปั่นลำใด ต้องขอทราบจากนายเรือก่อนว่ามีดินปืนหรือดินระเบิดเครื่องระเบิดอย่างใด ๆ ในเรือนั้นหรือไม่ ถ้าหากมีก็ให้บอกแก่นายเรือว่าต้องขนของเหล่านั้นขึ้นบกที่เมืองสมุทรปราการ ณ แห่งใดแห่งหนึ่ง ตามที่จะได้กำหนดไว้ตามครั้งคราว โดยเจ้าของหรือนายเรือเรือลำนั้นต้องรับผิดชอบและเสียค่าใช้จ่ายในการนั้นเอง

มาตรา ๒๖๔ เมื่อเวลาออกหากการรับจ้าง ผู้นำร่องต้องมีใบอนุญาตไว้กับตัวพร้อมทั้งข้อบังคับสำหรับการนำร่องและพระราชบัญญัตินี้ ถ้าและนายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือลำใดที่ตนขึ้นไปบนเรือแล้ว ขออวด ต้องให้ดูตามประสงค์

มาตรา ๒๖๕ เมื่อขณะเข้าทำการนำร่องคุมเรือไฟลำใด ผู้นำร่องต้องขอตรวจดูในทันทีว่าเครื่องจักรของเรือลำนั้นใช้ได้เป็นปกติและเปิดให้เดินถอยหลังได้คล่องแคล่วดี และต้องตรวจดูว่าสมอนั้นอยู่ในพื้นน้ำและพร้อมเพรียงที่จะใช้ได้ทันที และตรวจดูว่าเครื่องถ้อยทำยนั้นเรียบร้อยไม่มีสิ่งใดกีดและใช้ได้คล่องดีเป็นปกติหรือไม่

มาตรา ๒๖๖ ผู้นำร่องทุกคน ที่นำร่องเรือลำใดต้องใช้ความระมัดระวังและพยายามให้มากที่สุดที่จะหลีกเลี่ยงป้องกันมิให้เกิดอันตรายหรือเสียหายขึ้นแก่เรือลำนั้นหรือเรือลำอื่น หรือแก่ทรัพย์สินของอย่างใด ๆ และถ้าแม้มีเหตุอันตรายเกิดขึ้นในระหว่างที่ตนกำลังเป็นผู้นำร่องเรือลำใดอยู่ ผู้นำร่องนั้นต้องมีหนังสือรายงานแจ้งเหตุไปยังเจ้าท่าทำให้ทราบถ้าเรือลำที่คุมอยู่นั้นยังไม่ออกไปนอกสันดอนในทันทีภายหลังจากเวลาที่เกิดเหตุต้องส่งรายงานนั้นถึงเจ้าท่าภายในเวลาสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่เกิดเหตุ ถ้าเป็นเรือที่กำลังจะไปยังสันดอนฉนั้น ผู้นำร่องต้องกลับมายังกรุงเทพฯ โดยโอกาสแรกที่จะมาได้และนำรายงานนั้นส่งถึงเจ้าท่าภายในสี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ตนเข้ามาถึงกรุงเทพฯ

มาตรา ๒๖๗ ถ้าผู้นำร่องคนใดพบหรือมีเหตุสมควรจะสงสัยว่าทุ่นที่ทอดเป็นเครื่องหมายไว้ทุ่นหนึ่งทุ่นใดเคลื่อนจากที่ ๆ เคยทอดอยู่เป็นปกติ หรือหลุดจากที่นั้นลอยอยู่ หรือเป็นอันตรายลง หรือหายไปจากที่ก็ดี หรือสังเกตเห็นคอมพิวเตอร์เครื่องหมายสำหรับการเดินเรือแห่งใดผิดปกติหรือบกพร่องอย่างหนึ่งอย่างใดก็ดี ท่านว่าเมื่อกลับมายังฝั่งในคราวนั้น ผู้นำร่องคนนั้น ต้องมีหนังสือรายงานแจ้งความนั้น ๆ ให้เจ้าท่าทราบภายในสิบสองชั่วโมงนับแต่เวลาที่กลับมาถึงแล้ว

มาตรา ๒๖๘ ถ้าผู้นำร่องคนใดสังเกตเห็นการขัดขวางหรือเปลี่ยนแปลงมีขึ้นในร่องน้ำใด ๆ ก็ดี หรือสังเกตเห็นอาการเปลี่ยนแปลงที่ปรากฏหรือน่าสงสัยว่าได้มีขึ้นแก้ไขภูมิแห่งใด ๆ บนฝั่ง ซึ่งเป็นที่เคยสังเกตเห็นสำหรับการเดินเรือก็ดี ท่านว่าอย่าให้ผู้นำร่องคนนั้นรั้งรอ ให้รีบเร่งมีหนังสือรายงานแจ้งความยังเจ้าท่าให้ทราบ

มาตรา ๒๖๙ กฎข้อบังคับสำหรับป้องกันมิให้เรือโดนกันในทะเล และข้อบังคับพิเศษสำหรับป้องกันการเดินเรือตามช่องแคบและในเขตท่านั้น ท่านว่าผู้นำร่องที่กำลังนำร่องเรือ ต้องถือและปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดทุกเมื่อ

มาตรา ๒๗๐ ผู้นำร่องที่นำร่องเรือลำใดออกไปส่งที่ทะเลนั้น อย่างน้อยต้องอยู่ต่อไปในเรือจนกว่าเรือลำนั้นได้ออกไปพ้นเขตท่าเลนาร์รอง และผู้นำร่องที่นำร่องเรือลำใดเข้ามาจากทะเลเล็กเหมือนกัน ต้องอยู่ต่อไปในเรือจนกว่าเรือลำนั้นได้ทอดสมอหรือจอดเป็นที่พอใจของนายเรือหรือของผู้ที่ควบคุมเรือลำนั้นแล้ว จึงจะออกจากเรือลำนั้นได้ เขตท่าเลนาร์รองที่นอกสันดอนนั้นคือเพียงแนวน้ำลึกสี่วาเมื่อเวลาน้ำลงงวด

มาตรา ๒๗๑ เมื่อเรือลำใดต้องถูกกีดกันป้องกันโรคภัยอันตราย ถ้าเจ้าพนักงานแพทย์เห็นว่าจำเป็นต้องกักผู้นำร่องเรือลำนั้นไว้ในเรือเพราะเหตุที่ได้ขึ้นอยู่บนเรือที่มีโรคภัยอันตรายเช่นนั้น ก็ให้กักผู้นำร่องนั้นไว้ในเรือได้จนกว่าจะอนุญาตปล่อยให้เรือลำนั้นพ้นจากถูกกีดกันป้องกันโรคภัยอันตราย

มาตรา ๒๗๒ ห้ามมิให้ผู้นำร่องนำเรือค้าขายลำใดไปทอดสมอในแห่งหนึ่งแห่งใดภายในเขตที่กำหนดไว้สำหรับทอดจอดเรือรบไทย ตามความซึ่งกำหนดไว้ในมาตรา ๓๖ แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๗๓ ทำเลที่ทอดจอดเรือสำหรับผู้นำร่องพักที่นอกสันดอนหรือในเขตทำเลทอดสมอเรือแห่งใด ๆ ในน่านน้ำไทยนั้น ต้องให้เจ้าท่าเป็นผู้กำหนดให้ และห้ามมิให้เรือนำร่องลำนั้นไปพักที่อื่นนอกจากทำเลที่กำหนดไว้ให้ นั้น โดยมีได้รับอนุญาตจากเจ้าท่าก่อน

มาตรา ๒๗๔ เรือพักของผู้นำร่องนั้นต้องจดทะเบียนรับใบอนุญาตสำหรับเรือทุก ๆ ปี โดยเจ้าพนักงานกรมเจ้าท่าต้องตรวจดูเรือซึ่งจะเทียบท่าไว้สำหรับการตรวจทุก ๆ ปีนั้นด้วย และเว้นปีหนึ่งต้องนำเข้าอุให้ตรวจครั้งหนึ่งเสมอไป

มาตรา ๒๗๕ ผู้นำร่องคนใดละเมิดต่อข้อบังคับในหมวดที่ ๖ นี้ อย่างหนึ่งอย่างใด ที่ไม่มีลักษณะโทษกำหนดไว้โดยเฉพาะนั้น ท่านว่าให้ต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าร้อยละ

มาตรา ๒๗๖ ผู้นำร่องทุก ๆ คนที่กำลังนำร่องเรืออยู่นั้น ท่านว่าต้องอยู่ได้ข้อบังคับต่าง ๆ ที่บัญญัติไว้สำหรับนายเรือในภาคที่ ๑ และภาคที่ ๓ แห่งพระราชบัญญัตินี้ทุกประการ

หมวดที่ ๗

ว่าด้วยการจ้างและการเลิกจ้างคนสำหรับเรือต่าง ๆ และการสอบไล่ความรู้เพื่อรับประกาศนียบัตรสำหรับทำการตามหน้าที่ได้

มาตรา ๒๗๗ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการควบคุมเรือกลไฟ, เรือยนต์, เรือเดินทะเล หรือควบคุมเครื่องจักรของเรือเหล่านั้น นอกจากเป็นผู้ที่ได้รับประกาศนียบัตรเป็นพยานว่าตนมีความรู้อันสมควรที่จะทำการเช่นนั้นได้

มาตรา ๒๗๘ เมื่อจะออกประกาศนียบัตรเช่นวามาแล้ว ให้แก่ผู้ใดสำหรับทำการเป็นนายเรือหรือตันกลหรือนายท้ายหรือผู้ใช้จักรหรือตันหน ท่านว่าผู้นั้นต้องได้รับความสอบไล่ว่ามีความรู้สมควรแก่การ และผู้นั้นต้องแสดงสัทธิพยานเป็นหลักฐานว่าตนมีความชำนาญในการนั้น ๆ และเป็นคนประพฤติเรียบร้อยในเวลาอยู่ในเรือ ไม่เป็นคนเมาและถ้าจะเป็นนายเรือ ตันหน, หรือนายท้าย ต้องแสดงให้เห็นเป็นที่พอใจว่าตนมีสายตาดีเป็นปกติด้วย

มาตรา ๒๗๙ ระเบียบชั้นสำหรับนายเรือ, ตันกล, และตันหน และระเบียบการสอบไล่ความรู้ และพิกัตค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสียอย่างนั้น ท่านว่าให้กำหนดโดยกฎข้อบังคับซึ่งเจ้าท่าจะเป็นผู้ออกตามครั้งคราวโดยได้รับอนุญาตเสนาบดีกระทรวงนครบาล และกฎข้อบังคับเช่นนี้ ให้เป็นอันใช้ได้ชอบด้วยกฎหมายตั้งแต่วันที่เปิดประกาศไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่าเป็นต้นไป

มาตรา ๒๘๐ ในประกาศนียบัตรสำหรับความรู้ นั้น ต้องให้มีแจ้งปรากฏนาม, อายุ และตำหนิรูปพรรณของผู้ถือประกาศนียบัตร ถ้าผู้ถือเป็นนายท้ายหรือผู้ใช้จักรต้องมีรูปถ่ายของผู้นั้นติดอยู่กับประกาศนียบัตรด้วย

ประกาศนียบัตรนั้นให้มีกำหนดใช้ได้ห้าปี เมื่อครบกำหนดแล้ว ผู้ถือต้องนำไปเปลี่ยน

ใหม่ โดยเสียค่าธรรมเนียมกึ่งจำนวนค่าธรรมเนียมที่ได้เสียสำหรับฉบับเดิม และถ้าเจ้าท่าจะต้องการให้แสดงสักขีพยานอย่างเดียวกันกับที่กล่าวมาในมาตรา ๒๗๘ ก็ต้องกระทำตามประสงค์ด้วย

มาตรา ๒๘๑ บรรดาประกาศนียบัตรสำหรับความรู้ที่ได้ออกให้ไปแล้วก่อนเวลาประกาศใช้พระราชบัญญัตินี้ ให้เป็นอันใช้ได้มีกำหนดห้าปีนับแต่วันที่ออกประกาศนียบัตรให้ไปแล้ว

มาตรา ๒๘๒ ผู้ใดเข้าทำการควบคุมเรือกลไฟ, เรือยนต์, เรือเดินทะเลหรือเครื่องจักรของเรือเช่นนั้น โดยตนมิได้รับประกาศนียบัตรสำหรับความรู้ตามชั้นที่ถูกต้องตามระเบียบกิติ หรือโดยอาศัยใช้ประกาศนียบัตรที่พ้นกำหนดอนุญาตให้ใช้กิติ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท

มาตรา ๒๘๓ ผู้ใดเอาประกาศนียบัตรของคนอื่นออกอ้างหรือใช้สำหรับตนด้วยประการใด ๆ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่ผู้ใดแสวงหาประกาศนียบัตรมาใช้สำหรับการเช่ามาในมาตรานี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๘๔ ในระหว่างอายุใบอนุญาตซึ่งออกให้สำหรับเรือกลไฟ เรือยนต์ หรือเรือเดินทะเลถ้าโดยยังไม่ครบกำหนด ถ้าเจ้าท่าจะขอทราบในวันหนึ่งวันใดในระหว่างนั้น ว่าใครเป็นผู้ควบคุมเรือหรือควบคุมเครื่องจักรของเรือลำนั้น เจ้าของเรือหรือผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้นต้องบอกให้ทราบตามประสงค์ ถ้าเจ้าของเรือหรือผู้ที่รับใบอนุญาตนั้นไม่บอกให้ทราบหรือบอกเป็นความเท็จ ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาท และโทษปรับนี้ย่อมไม่เป็นการลบล้างโทษปรับอย่างหนึ่งอย่างใด ซึ่งผู้กระทำความผิดจะพึงได้รับตามลักษณะในมาตรา ๒๗๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ อีกใต้อีกหนึ่งต่างหาก

มาตรา ๒๘๕ คนรับจ้างสำหรับการในเรือเดินทะเลคนใด จะเข้าทำการงานหรือมีผู้จ้างทำการงานในเรือกำปั่นชาติไทย หรือเรือกำปั่นต่างประเทศชาติใดที่ไม่มีกงสุลประจำอยู่ในประเทศไทย ต้องได้รับอนุญาตเจ้าท่าก่อนจึงทำได้ และเจ้าท่าต้องเรียกใบพยานเล็กจ้างที่ผู้นั้นได้รับจากเรือที่ตนได้ทำการงานมาแล้วในหนหลังมาเก็บรักษาไว้ด้วย ถ้าและผู้นั้นนำใบพยานเช่นนั้นมาส่งไม่ได้ ท่านว่าผู้นั้นจำเป็นต้องชี้แจงว่าเป็นด้วยเหตุใดให้เป็นที่พอใจเจ้าท่า

มาตรา ๒๘๖ ค่าธรรมเนียมซึ่งรัฐบาลไทยจะได้ออกตามครั้งคราวนั้น ให้เรียกเก็บสำหรับการว่าจ้างและการเลิกจ้างทุกครั้ง ให้เจ้าท่าจัดระเบียบพิกัตค่าธรรมเนียมเช่นนี้ปีใดประกาศไว้ ในที่แลเห็นง่าย ฦ ที่ว่าการกรมเจ้าท่า และให้มีอำนาจไม่ยอมเป็นธุระจัดการว่าจ้างหรือการเลิกจ้างรายใด ๆ ก่อนได้รับค่าธรรมเนียมในส่วนนั้น

มาตรา ๒๘๗ เจ้าของเรือหรือนายเรือกำปั่นจะว่าจ้างหรือเลิกจ้างคนการสำหรับเรือ

เดินทะเล ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่า ต้องเสียเงินค่าธรรมเนียมตามพิกัดที่ตั้งไว้สำหรับการว่าจ้างหรือเลิกจ้างนั้นทุกครั้ง

มาตรา ๒๘๘ เมื่อคนทำการในเรือเดินทะเลคนใดเลิกรับจ้างจากเรือกำปั่นไทยลำหนึ่งลำใดภายในพระราชอาณาเขต นายเรือกำปั่นลำนั้นต้องทำใบพยานการเลิกจ้างให้ผู้นั้นไปฉบับหนึ่งเป็นคู่มือ ให้ทำในเวลาที่เลิกจ้าง และให้เขียนความลงไว้ในนั้นว่าผู้นั้นได้รับจ้างชำนานเท่าใด ประเภทการที่ได้ใช้ให้ทำและเลิกจ้างเมื่อวันใด และลงลายมือนายเรือเป็นสำคัญ ถ้าและผู้เลิกรับจ้างจะขอร้องให้ทำหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมว่าได้ให้ค่าจ้างและได้หักเงินค่าจ้างอย่างไร นายเรือต้องทำตามประสงค์ ภายในยี่สิบสี่ชั่วโมงนับแต่เวลาที่ร้องขอ

มาตรา ๒๘๙ การเลิกจ้างคนทำการในเรือเดินทะเลจากเรือกำปั่นชาติไทย หรือจากเรือกำปั่นต่างประเทศที่ไม่มีกงสุลประจำอยู่ในประเทศไทยนั้นห้ามมิให้ทำในที่อื่น นอกจากที่ว่าการกรมเจ้าท่า

มาตรา ๒๙๐ ความผิดต่อข้อบังคับอย่างใด ๆ ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๘๕, ๒๘๗, ๒๘๘ และ ๒๘๙ นั้น ท่านให้ปรับผู้กระทำความผิดเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าสิบบาท

หมวดที่ ๘

ว่าด้วยการใช้อำนาจทำโทษสำหรับความผิด

มาตรา ๒๙๑ ผู้ใดเป็นผู้นำร่อง, ตันกล, นายท้าย, ผู้ใช้จักร, นายเรือ หรือต้นหน ได้รับประกาศนียบัตร หรือ ใบอนุญาตตามลักษณะมาตรา ๒๔๙ หรือ ๒๗๗ แห่งพระราชบัญญัตินี้ ถ้าและทำการไม่สมควรกับหน้าที่หรือประพฤติมิชอบ หรือมีความละเลยหรือขัดขืนไม่กระทำตามข้อบังคับที่เข้ามาแล้ว ท่านว่าเจ้าพนักงานผู้มีหน้าที่มีอำนาจที่จะงดไม่ให้ผู้นั้นใช้ประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตของตนในระหว่างเวลามีกำหนดไม่เกินกว่าปีหนึ่ง หรือเรียกคืนประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตนั้นก็ได้ และโดยไม่เป็นการลบล้างโทษอย่างอื่นซึ่งผู้นั้นจะพึงได้รับเพราะเหตุที่ทำการไม่สมควรกับหน้าที่ หรือความประพฤติมิชอบ หรือความละเลย หรือขัดขืนฉะนั้น

ถ้าและผู้นำร่องคนใด ต้องคำพิพากษาเป็นสัจย์ว่าได้กระทำการลอบหนีภาษี นอกจากโทษานุโทษซึ่งพึงจะต้องได้รับตามกฎหมายสำหรับความผิดเช่นนั้น ท่านว่าให้เรียกคืนใบอนุญาตสำหรับผู้นั้นเสีย และห้ามมิให้ผู้นั้นมีอำนาจยื่นคำขอรับใบอนุญาตใหม่ได้ ในระหว่างเวลาสิบสองเดือนนับจากวันที่ต้องคำพิพากษานั้น

มาตรา ๒๙๒ เจ้าท่าทุกตำบลมีอำนาจหน้าที่ที่จะงดหรือเรียกคืนประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตใด ๆ ได้ ตามลักษณะมาตรา ๒๙๑ และเพื่อประกอบกับการเช่นนั้นให้เจ้าท่ามีอำนาจทำการไต่สวน และหมายเรียกพยานและสืบพยานได้ทุกอย่าง ถ้าพยานคนใดไม่มาเบิกพยานหรือขัดขืนไม่ยอมเบิกพยานก็ดี ท่านว่ามีความผิดต้องระวางโทษต่อหน้าศาลธรรมดา ตามโทษานุโทษที่กฎหมายบัญญัติไว้สำหรับความผิดเช่นนั้น

ในการไต่สวนอย่างใดตามที่ว่ามาแล้วเจ้าท่าจะมีผู้ช่วยวินิจฉัยสองนาย ซึ่งเสนาบดีกระทรวงนครบาลจะเลือกจากจำพวกคนที่มีความรอบรู้ชำนาญในการเดินเรือทะเลมานั่งพร้อมด้วยก็ได้

ถ้าผู้ต้องคดีคนใดไม่มีความพอใจและจะขอให้ตรวจคำตัดสินของคณะที่ไต่สวนเช่นว่ามานี้เสียใหม่ ท่านว่าจะฟ้องอุทธรณ์เจ้าท่าต่อศาลอันมีหน้าที่ก็ฟ้องได้

มาตรา ๒๕๓ การใช้อำนาจปรับโทษที่ให้ไว้แก่เจ้าท่าตามพระราชบัญญัตินี้ไม่เกี่ยวข้องกับคดีทางอาญาหรือทางแพ่งซึ่งอาจฟ้องร้องจำเลยในความผิดอันเดียวกัน ต่อศาลซึ่งมีหน้าที่เพื่อให้ลงโทษหรือให้ปรับจำเลยใช้ค่าเสียหาย ตามลักษณะที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือกฎหมายอื่นสำหรับความผิดนั้น

มาตรา ๒๕๔ ผู้ใดซึ่งเจ้าท่ายึดหรือเรียกคืนประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตอย่างใดตามลักษณะพระราชบัญญัตินี้ เมื่อมีบังคับให้ส่งต้องนำประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตสำหรับตัวนั้นไปส่งยังเจ้าท่า ถ้าไม่ส่ง ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าสองร้อยบาท

มาตรา ๒๕๕ ประกาศนียบัตรหรือใบอนุญาตใด ๆ ที่ถูกเรียกคืนนั้นท่านให้ยกเลิกเป็นอันใช้ไม่ได้ต่อไปทุกฉบับ

มาตรา ๒๕๖ บรรดาใบอนุญาตหรือประกาศนียบัตรที่ถูกยึดไว้ชั่วคราวนั้น ให้รักษาไว้ ณ ที่ว่าการกรมเจ้าท่าเมื่อครบกำหนดเวลาที่ยึดแล้ว ให้ส่งคืนแก่ผู้ถือรับไปตามเดิม แต่ต้องจดความที่ได้ยึดนั้นลงไว้ในฉบับประกาศนียบัตร หรือใบอนุญาตนั้นด้วยเป็นสำคัญ

หมวดที่ ๙

ลักษณะโทษและลักษณะรับผิดชอบทางแพ่ง

มาตรา ๒๕๗ ผู้ใดไม่กระทำตามคำสั่ง หรือต่อสู้หรือขัดขวางเจ้าพนักงานคนใดซึ่งทำการในหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าผู้นั้นมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าห้าร้อยบาท สถานหนึ่งให้ลงโทษทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

มาตรา ๒๕๘ ในความผิดอย่างใด ๆ ต่อพระราชบัญญัตินี้ ถ้าผู้ที่ควบคุมเรือหรือควบคุมเครื่องจักรของเรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ ถ้าใดซึ่งเป็นจำเลยนั้น หลบหนีตามตัวไม่ได้ ท่านว่าศาลมีอำนาจลงโทษปรับแก่เจ้าของเรือหรือแก่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตสำหรับเรือลำนั้นได้ตามที่กฎหมายนี้บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ

มาตรา ๒๕๙ เจ้าของเรือหรือผู้ที่รับใบอนุญาตสำหรับเรือกำปั่นและเรือเล็กต่าง ๆ ทุกลำ ต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้ค่าปรับต่าง ๆ ซึ่งนายเรือ, ต้นกล, ต้นหน หรือลูกเรือลำนั้นถูกปรับโดย

กระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๐ เจ้าของแพไม้ทุกแพต้องเป็นผู้รับผิดชอบในการใช้ค่าปรับต่าง ๆ ซึ่งผู้
ที่ควบคุมแพหรือคนประจำการในแพนั้นถูกปรับโดยกระทำความผิดอย่างหนึ่งอย่างใดต่อ
พระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๑ ลักษณะโทษต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ ท่านว่าไม่
เกี่ยวข้องอย่างใดกับความรับผิดชอบซึ่งจำเลยจะพึงถูกปรับในคดีส่วนแพ่ง เพราะความผิดอย่างหนึ่ง
อย่างใดต่อพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา หมวดที่ ๑๐ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ข้อบังคับทั่วไปสำหรับเมื่อมีเหตุเรือโดนกัน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๒ ถ้ามีเหตุเรือโดนกันครั้งใด เป็นโดยความไม่ได้แก้งหรือเป็นโดยเหตุ
ใด ๆ ซึ่งเหลือความสามารถของมนุษย์จะป้องกันได้ก็ดี ท่านว่าอันตรายและความเสียหายที่ได้มีขึ้นแก่
เรือลำใดมากน้อยเท่าใดต้องเป็นพบกับเรือลำนั้นเองทั้งสิ้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๓ ถ้ามีเหตุเรือโดนกันครั้งใด เป็นด้วยความผิดหรือความละเลย ท่านว่า
อันตรายและความเสียหายที่ได้มีขึ้นมากน้อยเท่าใด ให้ปรับเอาแก่เรือลำที่มีความผิดหรือมีความ
ละเลยนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๔ ถ้าเรือที่โดนกันนั้น ต่างมีความผิดหรือความละเลยทั้งสองลำ ท่านว่า
ไม่ต้องปรับให้ฝ่ายใดใช้ค่าเสียหายอันตรายซึ่งได้มีแก่ลำใดหรือทั้งสองลำเว้นไว้แต่ถ้าพิจารณาได้ความ
ปรากฏว่า มูลเหตุที่โดนกันได้เกิดจากฝ่ายใดโดยมากฉะนั้น จึงให้ศาลซึ่งมีหน้าที่ตัดสินกำหนดจำนวน
เงินที่ฝ่ายนั้นจะต้องใช้ค่าเสียหายให้แก่อีกฝ่ายหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๕ เมื่อมีความผิดหรือความละเลยเกิดขึ้นอย่างใดอันเรือที่เกี่ยวข้องมี
ความผิดด้วยกันทั้งสองฝ่าย ท่านว่าเจ้าของหรือนายเรือทั้งสองลำนั้นหรือลำใด แต่ลำเดียวต้อง
รับผิดชอบใช้ค่าอันตรายหรือความเสียหายที่ได้มีขึ้นแก่สิ่งของที่บรรทุกในเรือหรือแก่บุคคล เพราะ
ความผิดหรือความละเลยที่ได้กระทำนั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าและการต้องใช้ค่าอันตรายหรือความเสียหายนั้นตกหนักแก่เรือที่ต้องคดีนั้นแต่ลำ
เดียว ท่านว่าเรือลำนั้นยอมมีอำนาจที่จะฟ้องร้องให้เรืออีกลำหนึ่งที่ต้องคดีด้วยกันช่วยใช้เงินที่ได้เสีย
ไปแล้วนั้นกึ่งหนึ่ง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ถ้าและทางพิจารณาตามกฎหมายได้ พิพากษาว่าความรับผิดชอบนั้นควรแบ่งกันเป็น
อย่างอื่นนอกจากที่ว่ามาแล้วฉะนั้น ท่านว่าการที่จะต้องใช้เงินค่าอันตรายหรือความเสียหายต้อง
เป็นไปตามคำพิพากษานั้น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓๐๖ การร้องเอาค่าเสียหายนั้นท่านว่ากับต้นหรือนายเรือลำใดที่เกี่ยวข้องในคดี ย่อมมีอำนาจเป็นโจทก์แทนบรรดาบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นได้

มาตรา ๓๐๗ ถ้าการที่เรือโดนกันเป็นเหตุให้เสียชีวิตหรือเกิดบาดเจ็บแก่บุคคล ท่านว่าเงินค่าเสียหายที่ตัดสินให้เสียในส่วนนี้ต้องใช้ก่อนค่าเสียหายอย่างอื่น ๆ

มาตรา ๓๐๘ คำร้องเอาค่าเสียหายอย่างใด ๆ ที่เนื่องจากเหตุเรือโดนกันนั้น ท่านว่าต้องยื่นภายในหกเดือนนับจากวันที่ผู้เกี่ยวข้องเป็นโจทก์ได้ทราบเหตุอันนั้น

มาตรา ๓๐๙ เมื่อได้มีคำฟ้องเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากเหตุเรือโดนกันยื่นต่อศาล ถ้าผู้ใดที่เกี่ยวข้องในคดีร้องขอขึ้น ท่านว่าผู้พิพากษาที่มีหน้าที่มีอำนาจที่จะออกคำสั่งให้มีการอายัดแก่เรือลำเดียวหรือหลายลำ อันต้องหาว่าเป็นต้นเหตุในการที่เรือโดนกันนั้นได้

มาตรา ๓๑๐ (๑) ถ้ามีความผิดอย่างใดต่อกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกัน เกิดขึ้นเพราะความละเมิดของนายเรือ หรือเจ้าของเรือลำใด อันเป็นละเมิดที่กระทำด้วยความจงใจ ท่านว่านายเรือหรือเจ้าของเรือผู้นั้น มีความผิดต่อระวางโทษานุโทษสำหรับทุกครั้งที่ละเมิด เช่นนั้นเป็นสามสถาน สถานหนึ่งให้จำคุกไม่เกินกว่าหกเดือน สถานหนึ่งให้ปรับเป็นเงินไม่เกินกว่าพันบาท สถานหนึ่งทั้งจำทั้งปรับเช่นว่ามาแล้วด้วยกัน

(๒) ถ้ามีความเสียหายเกิดขึ้นแก่บุคคล หรือทรัพย์สินสมบัติเพราะเหตุเรือลำใดไม่ปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างหนึ่งอย่างใด ในกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกันท่านว่าให้ถือว่าความเสียหายอันนั้นเท่ากับได้มีขึ้นจากความละเมิดอันจงใจของผู้ควบคุมการอยู่บนดาดฟ้าเรือลำนั้น ในขณะที่เกิดเหตุ เว้นไว้แต่ถ้าพิสูจน์ให้ศาลเห็นเป็นที่พอใจว่ามีเหตุอันจำเป็นในขณะนั้นที่จะต้องประพฤติให้ผิดไปจากกฎข้อบังคับที่ว่ามาแล้ว

(๓) ในคดีเรื่องเรือโดนกัน ถ้าปรากฏขึ้นต่อศาลซึ่งพิจารณาคดีนั้นว่ามีความละเมิดเกิดขึ้นต่อข้อบังคับข้อหนึ่งข้อใดแห่งกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกัน ท่านให้ถือว่าความผิดที่เป็นมูลแห่งคดีนั้นตกอยู่กับเรือลำที่ได้มีความละเมิดอันนั้น เว้นไว้แต่ถ้าพิสูจน์ให้ศาลเห็นเป็นที่พอใจว่าได้มีเหตุอันจำเป็นที่จะต้องประพฤติให้ผิดไปจากกฎข้อบังคับที่ว่ามาแล้ว

มาตรา ๓๑๑ เมื่อเจ้าของเรือหรือนายเรือลำใดต้องการกฎข้อบังคับสำหรับป้องกันเหตุเรือโดนกัน ก็ให้เจ้าท่าจ่ายให้ตามความประสงค์

มาตรา ๓๑๒ เมื่อเกิดเหตุเรือสองลำโดนกันขึ้นเวลาใด นายเรือหรือผู้ที่ควบคุมเรือทั้งสองฝ่าย เมื่อเห็นว่าจะกระทำได้เพียงใดโดยไม่เป็นที่น่ากลัวอันตรายจะมีขึ้นแก่เรือ หรือลูกเรือ หรือคนโดยสาร (ที่หากจะมี) ในเรือของตน ท่านว่าเป็นหน้าที่ของนายเรือหรือผู้ควบคุมเรือควรจะทำดังต่อไปนี้ คือ

(ก) ต้องช่วยเหลือตามความสามารถที่จะกระทำได้เพียงใด แก่เรืออีกลำหนึ่งที่โดนกัน และแก่นายเรือ, ลูกเรือและคนโดยสาร (ถ้าหากมี) ของเรือลำนั้น เพื่อป้องกันให้พ้นจากอันตรายที่จะพึงเกิดจากเหตุที่เรือโดนกันนั้นและต้องรอเรืออยู่ใกล้กับเรือลำนั้น จนกว่าจะเป็นที่แน่ใจว่าไม่

แบบที่ ๑

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา แบบคำถามซึ่งนายเรือต้องชี้แจงในเวลา queเรือเข้ามาถึง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑) วันที่เรือมาถึง.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒) ชื่อเรือ.....

(๓) ธงชาติของเรือ.....

(๔) ประเภทของเรือ.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๕) เรือขนาดกี่ตัน.....

(๖) ชื่อนายเรือ.....

(๗) เรือมาขึ้นแก่ผู้ใด.....

(๘) เรือมาจากไหน.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๙) ได้ออกเรือจากนั้นเมื่อวันใด.....

(๑๐) ประเภทสินค้าที่บรรทุกมาในเรือ.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๑) มียาฝิ่นบรรทุกมาเท่าไร.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๒) มีหนังสือส่งทางไปรษณีย์มาเท่าไร.....

(๑๓) มีเครื่องอาวุธอย่างไรเท่าไร.....

(๑๔) มีเครื่องกระสุนปืนและเครื่องระเบิดอย่างไรเท่าไร.....

(๑๕) มีโรคร้ายที่ติดกันได้หรือไม่.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๑๖) ได้มีคนตายในเรือหรือไม่.....

(๑๗) จำนวนคนประจำเรือ.....

(๑๘) จำนวนคนโดยสารชั้นมีห้องให้พัก.....

(๑๙) จำนวนคนโดยสาร ที่อาศัยพักบนดาดฟ้า.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๒๐) จดหมายเหตุ.....

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พิกัดสำหรับเรือกลไฟ และสำหรับเรือใบที่มีเรือจุง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

เรือขนาดตั้งแต่ ๑๕๐ ตันลงมา	เงิน	๑๑๕	บาท
เรือขนาดเกินกว่า ๑๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๒๐๐ ตัน	เงิน	๑๓๗
		๕๐	สตางค์
เรือขนาดเกินกว่า ๒๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๒๕๐ ตัน	เงิน	๑๖๐
เรือขนาดเกินกว่า ๒๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๓๐๐ ตัน	เงิน	๑๖๖
เรือขนาดเกินกว่า ๓๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๓๕๐ ตัน	เงิน	๑๗๒
เรือขนาดเกินกว่า ๓๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๔๐๐ ตัน	เงิน	๑๗๗
		๕๐	สตางค์
เรือขนาดเกินกว่า ๔๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๔๕๐ ตัน	เงิน	๑๘๓
		๕๐	สตางค์
เรือขนาดเกินกว่า ๔๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๕๐๐ ตัน	เงิน	๑๘๙
เรือขนาดเกินกว่า ๕๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๕๕๐ ตัน	เงิน	๑๙๕
เรือขนาดเกินกว่า ๕๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๖๐๐ ตัน	เงิน	๒๐๐
เรือขนาดเกินกว่า ๖๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๖๕๐ ตัน	เงิน	๒๐๔
เรือขนาดเกินกว่า ๖๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๗๐๐ ตัน	เงิน	๒๐๗
เรือขนาดเกินกว่า ๗๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๗๕๐ ตัน	เงิน	๒๑๐
เรือขนาดเกินกว่า ๗๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๘๐๐ ตัน	เงิน	๒๑๓
เรือขนาดเกินกว่า ๘๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๘๕๐ ตัน	เงิน	๒๑๖
เรือขนาดเกินกว่า ๘๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๙๐๐ ตัน	เงิน	๒๑๙
เรือขนาดเกินกว่า ๙๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๙๕๐ ตัน	เงิน	๒๒๒
เรือขนาดเกินกว่า ๙๕๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๑๐๐๐ ตัน	เงิน	๒๒๕
เรือขนาดเกินกว่า ๑,๐๐๐ ตัน	แต่ต่ำกว่า ๑๐๕๐ ตัน	เงิน	๒๒๘
ถ้าเป็นเรือขนาดเกินกว่า ๑๐๕๐ ตัน ให้เพิ่มค่าจ้างอีกทุก ๆ ๕๐ ตันละ ๒ บาท			
ถ้าเป็นเรือใบที่ไม่มีเรือกลไฟจุง ให้เพิ่มพิกัดอีกร้อยละ ๑๕			
เมื่อเวลารว้าจ้างผู้นำร่องนั้น ต้องว้าราคาจ้างทั้งขาไปขามารวมกันไม่ให้ว้าจ้างเฉพาะขาไปหรือ			

ขมาอย่างเดียว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ค่าจ้างนำร่องระหว่างตั้งแต่สันดอนถึงเกาะสีชัง
หรืออ่างศิลาและตั้งแต่เกาะสีชังและอ่างศิลาถึงสันดอน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับเรือกลไฟหรือเรือใบ
ที่เข้ามาหรือจะออกไปยัง } ให้คิดเพียง ๑ ส่วน ใน ๓ ของพิกัด
ตำบลที่ออกชื่อข้างบนนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับเรือกลไฟหรือเรือใบที่ได้เข้ามากรุงเทพฯ แล้วจะออกไปยังตำบลที่ออกชื่อข้างบนนี้ :

- (ก) ถ้าเป็นเรือขนาดต่ำกว่า ๖๐๐ ตัน เงิน ๕๐ บาท
- (ข) ถ้าเป็นเรือขนาดเกินกว่า ๖๐๐ ตัน ให้คิดเพิ่มจากจำนวนที่เกินอีกทุกๆ ๑๐๐ ตันละ ๓ บาท

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แบบที่ ๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พิกัดค่าธรรมเนียมประกาศและโคมไฟ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำหรับเรือกำปั่นเดินทะเลที่เข้ามาในแม่น้ำเจ้าพระยา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คิดตามขนาดเรือ.....ตันละ ๕ สตางค์

สำหรับเรือกำปั่นเดินทะเลที่ทอดสมอที่เกาะสีชัง

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คิดตามขนาดเรือ.....ตันละ ๓ สตางค์

สำหรับเรือกำปั่นเดินทะเลที่เข้ามาอยู่นอกสันดอน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

คิดตามขนาดเรือ.....ตันละ ๓ สตางค์

สำหรับเรือกำปั่นเดินทะเลที่ทอดสมอ ณ ท่าเล

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ทอดสมออย่างศิลา คิดตามขนาดเรือ.....ตันละ ๓ สตางค์

สำหรับเรือกำปั่นเดินทะเลที่เข้าไปในเขตท่าหรือ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

แม่น้ำอื่น ๆ ในประเทศไทย คิดตามขนาดเรือ.....ตันละ ๓ สตางค์

สำหรับเรือที่เดินตามชายฝั่งทะเล คิดตามขนาดเรือ.....ตันละ ๔ สตางค์

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บรรดาเรือโป๊ะจ้าย เรือสำเภา และเรืออย่างอื่น ๆ ที่ใช้ทำการ เฉพาะสำหรับบรรทุกสินค้าไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ส่ง หรือรับมาจากเรือกำปั่นที่พักอยู่นอกปากน้ำนั้น ไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมประกาศเช่นว่ามาแล้ว

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติตราไว้ ณ วันที่ ๑๖ กรกฎาคม พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นวันที่

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

